עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלת עיר מורחבת מס' 14א'

מיום שלישי, ו' בתמוז תשע"ט (09.07.2019) בשעה 16:00

באולם מועצת העיר

משתתפים: עו"ד כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר ליעד אילני – מ"מ רה"ע, מר אדם קניגסברגר – סגן ראה"ע, עו"ד רועי ברזילי – סגן ראש העיר, מר צחי זליכה – משנה לרה"ע, גב' מירה שנן – יו"ר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, עו"ד זוהר ישרים – חבר מועצת העיר, אדר' רננה ירדני – חברת מועצת העיר, מר ישראל זרי – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר.

חסרים: עו"ד דוד מנחם – סגן רה"ע, מר משה רווח – משנה לרה"ע, עו"ד גלעד שריר – משנה לרה"ע, עו"ד חיה מנע – חברת הנהלת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, גב' הגר יעקב – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, מר שמוליק לרמן - חבר מועצת העיר, מר יצחק שחם – חבר מועצת העיר.

נוכחים: גב' רחלי מרום – מנכ"לית העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל תפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל בורסה וקידום עסקים, גב' מאיה פלומבוים – רמ"ט רה"ע, מר דני רייף – מבקר העירייה, גב' אורית איתיאל – מ"מ מנהלת אגף החינוך, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, גב' לבנת נזרי – מ"מ דוברת העירייה, עמליה כהן – מנהלת מח' תכנון וארגון עירוני, מר שלמה בנימין – סגן גזבר העירייה ומנהל התב"ר, עו"ד אמיר חיל – השירות המשפטי, גב' בשמת שמואלי – סגנית גזבר העירייה, מר דודי מזרחי – מנהל הארנונה, מר שמוליק פרקש – מנהל אגף משאבי אנוש, גב' אירית ארמוני – עוזרת מנכ"ל, מר קובי נח – מנהל אגף מערכות מידע, מר רוי שפירא – עוזר מנכ"לית, גב' נירית חן – מ"מ מנהלת אגף קשרי קהילה, מר רוני יהודה – עוזר ראש העיר, גב' בלה סטולר – עוזרת סגן ראש העיר, מר ינון ברזילי – עוזר סגן ראש העיר.

סדר יום:

1. **אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 13.**
   מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה

2. **שומרים על תקציב מאוזן.**
   מציגים: אלי מוסרי, חבר הנהלת העיר ומחזיק תיק הכספים
   רחלי מרום, מנכ"לית העירייה

3. **אישור הרפורמה לגיל הרך.**
   מציג: ליעד אילני, מ"מ רה"ע

מר ליעד אילני: אני מתכבד לפתוח את ישיבת הנהלה מורחבת מספר 14א'.

1. אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 13.

מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה

מר ליעד אילני: סעיף ראשון על סדר היום – אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מספר 13.

מאושר פה אחד. תודה רבה.

החלטה:

מאשרים תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 13.

הצבעה: מאושר פה אחד.

2. שומרים על תקציב מאוזן.

מציגים: אלי מוסרי, חבר הנהלת העיר ומחזיק תיק הכספים

רחלי מרום, מנכ"לית העירייה

מר ליעד אילני: סעיף 2 – שומרים על תקציב מאוזן.

לטובת התמליל גם כן – יש חברי הנהלה בודדים שעדכנו אותי שהם לא יגיעו לישיבת ההנהלה. אם הם ירצו לקבל הסברים על הקיצוץ, בין היתר גם בתיקים שלהם, אנחנו נדאג שהם יקבלו. מי שלא עדכן שהוא לא מגיע וגם לא הגיע, ידבר איתנו לקראת שנת הקציב הבאה, על הבקשות התקציביות של התיקים שלו.

מחזיק תיק הכספים, אלי מוסרי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אחר הצהריים טובים לכולם. אנחנו נחלק את המצגת לשני חלקים, כאשר המנכ"לית תציג קודם כל את התוכנית ואחר כך אנחנו ניתן עוד הסברים, ואני מתאר לעצמי שגם ראש העיר וכל מי שירצה לשאול שאלות, אז אנחנו בשמחה רבה נשיב. רחלי.

גב' רחל מרום: אחר הצהריים טובים לכולם. לפני בערך כחודש, 5 שבועות, הגיע באמת, במסגרת אפילו תקופת החפיפה שלי, אלי מוסרי יחד עם צוות הגזברות, הסב את תשומת ליבי ואת תשומת לב ראש העיר והנהלת העיר על פער גדול בין התקציב לבין הביצוע, כולל תחזית הביצוע עד לסוף השנה.

הדבר הראשון שנערכנו אליו, וזה השקף הראשון של המצגת, היה שלפני שאנחנו מקימים קול זעקה, אנחנו בודקים את עצמנו ובאמת מנסים להגיע למספרים הכי הכי בדוקים, גם לעניין תחזית ההכנסות, מצבת ההכנסות, וגם לעניין מצבת ההוצאות. כלומר, באותו רגע לא הפעלנו את כל הארגון, חוץ מאשר את אגף הגזברות, שבעבודה מאד מאד מאומצת, מול החשבים, ובכלל מול המערכות העירוניות, עשה בדיקת מצב מאד דקדקנית, הן לעניין ההכנסות בפועל, תחזית ההכנסות וכנ"ל לגבי ההוצאות.

משם התקדמנו להתוויה של פעולות מיידיות כדי להעמיד את העירייה מאוזנת בתקציב 2019 ונציג אותה לפני כן.

מבחינת תחזית ההכנסות וההוצאות, למי ששכח, ככה זה נראה בספר התקציב, בצד של ההכנסות יש הכנסות עצמיות, ממשלה וקרנות שמסתכמות ב-1.3 מיליארד שקלים, ובצד השני – שכר, פעולות, קרנות ותמיכות ורזרבה, שמסתכמות באותו סכום.

אם אנחנו מסתכלים על הגידול בתקציב יחסית לשנת 2018, אנחנו רואים גידול של 4.7%, תקציב 19 מול תקציב 18, כאשר, להזכירכם, הארנונה עודכנה רק בסכום של פחות מחצי אחוז.

זה היה המבוא. ואז התחלנו ללכת לאבנים הגדולות ובעצם להבין איפה אנחנו עומדים בפער שבין התקציב השוטף לבין הביצוע. ובעצם גילינו את הדברים הבאים:

בצד הימני, אנחנו שמים לב שאנחנו בראי סוף השנה נמצאים בקיטון בהכנסות ואלה הפערים:

גירעון בהכנסות ארנונה – אנחנו בחסר של 16.3 מיליון שקלים; תקצוב תמרוץ התחלות בנייה, זה תמרוץ שמשרד הפנים נתן ועצר אותו באופן חד צדדי, שבנינו על קבלת 5 מיליוני שקלים ממשרד הפנים בגין התחלות בנייה, שמשרד הפנים עצר בצורה חד צדדית – אז אין לנו אותם; תקצוב דיבידנד מתאגיד המים – כמו שאתם יודעים, אין עדיין דירקטוריון לתאגיד המים, ומשכך, התקציב של 5 מיליוני שקלים הכנסות – לא ברור לנו כרגע . אז אין לנו אותו; דבר נוסף – ביחס להכנסות מחניה, זו בשורה טובה, אנחנו ב-2 מיליוני שקלים מעל התקציב. אבל, הכנסות מסיירת

ירוקה, שתוקצבו ב-4.5 מיליוני שקלים, אנחנו בחסר של 2.5 מיליוני שקלים; איגוד ערים ווטרינריה – זה הכנסות שאנחנו אמורים לקבל מהם ואנחנו פועלים לקבל אותם, אבל אנחנו בחסר של 700,000 שקלים. אם אנחנו מסתכלים בטוטאלים, ובואו נתקדם, אנחנו מבינים שהקיטון בהכנסות עומד על 27.5 מיליוני שקלים, ועכשיו אנחנו עוברים לגידול בהוצאות. האבנים הגדולות.

אנחנו רואים שאנחנו בסטייה בשכר נטו של 11.5 מיליוני שקלים – תקציב מול ביצוע, עד לסוף השנה; פער מזיכוי מאיגוד ערים דן של מיליון שקל בגין פינוי אשפה; חוב ל-מב"ע שעומד על 1.1%; פיילוט צהרונים שליעד אחר כך ידבר עליו שהוא עומד על 2 מיליוני שקלים; הוצאות מותנות חינוך – בתוך ספר התקציב, אם אתם זוכרים, היה גיליון של הוצאות מותנות, שהוא כפוף לתחזית ההכנסות. מה שזה אומר, זה שיש הרבה מאד הוצאות מותנות, אבל כשבוחנים אותן ואומרים – זה באמת מותנה בהכנסות? אנחנו למדים שלא ממש, כי ההוצאות האלה באופיין הן הוצאות קשיחות.

אם יש בתוכם היסעים של תלמידים לבתי ספר לדוגמא, זו הוצאה קשיחה שנמצאת ברשימה מותנית. יש עוד פערי הוצאות שונים שיש את הפירוט שלהם, אני לא אתעכב עליהם. אבל אם אנחנו עומדים וסוכמים את הגידול בהוצאות, אנחנו עומדים על 20.85 מיליוני שקלים. בואו נעשה תרגיל חיבור – 27.5 מיליוני שקלים פחות בהכנסות ועוד 20 מיליוני שקלים גידול בהוצאות, מעמיד את הפער התקציבי עד לסוף 2019 על 48 מיליוני שקלים.

כמובן שלא נואשנו, לקחנו את דודי יחד עם אלי מוסרי ויחד עם גורמים נוספים שמסייעים לעירייה בכל מה שקשור במאמצי הגבייה בארנונה, ואם אנחנו מסתכלים על השקף הבא אנחנו רואים שהתחזית היא ל-712 מיליוני שקלים בתכנון, ואם נהיה מאד מאד מאד יעילים, חרוצים, מתאמצים וכו' וכו', אנחנו נתכנס לאזור ה-696 מיליוני שקלים בסוף השנה. נכון, דודי? יופי. מה זה אומר? שלמרות כל המאמצים, ויש הרבה מאד מאמצים, לא אלאה אתכם בהמון ישיבות עם כל הגורמים האפשריים, מה שנקרא להביא לצעדים מאד פרודוקטיביים לצמצם את החובות לעירייה, אבל עדיין נהיה בפער של 16.3 מיליוני שקלים.

אז חוץ מהפעולה המואצת של ארנונה לגבייה מואצת בשוטף פלוס סגירת חובות, ישנה סדרה של פעולות נוספות שנועדו להקטין את הגירעון. בצד ימין זה הכנסות. מצאנו סדרה של רשימת פעולות שבגינן אנחנו מבקשים ומצפים מאד להגדיל את רגל ההכנסות, וזה דרך יוזמה חד פעמית של מפעל הפיס לאיזה שהוא סוג של תוכנית חומש שהם הציעו ואנחנו כמובן מחבקים את זה, משהו שיגדיל את ההכנסות בכ-1.5 מיליון לתקציב

השוטף. אנחנו מאד נתאמץ, ראש העיר, נכסים, הנדסה, כולם, להשכיר נכסים ריקים ולהגדיל הכנסות בתחום הזה. יש לנו עודף תקציבי של 2 מיליון שקלים משנת 2018. להגדיל הכנסות משילוט בעוד מיליון שקל, בעקבות כל מיני שינויים שבוצעו מתחילת השנה הזאת. להגדיל הכנסות מחניה ב-2 מיליוני שקלים והשכרת חניות לבנייה מקבלנים. זאת אותה פרוצדורה שבעצם מסדירה את רכישת החניה של מי שבונה בעיר הזאת ורכישת חניה בקדמת אתר הבנייה בכסף.

אינג' סיגל חורש: רחלי, למה 1?

גב' רחל מרום: יש עדכונים. עובדים על זה.

מר אלי מוסרי: זה נכון ל-30 ביוני.

גב' רחל מרום: המצגת הזאת נכונה ליוני 2019.

הקטנת ההוצאות, אז ככה: החל מה-1.7 אנחנו בעיצומו של תהליך של קיצוץ בשעות הנוספות. זה מאד מאד כואב. זה כואב, זה כואב בכל המקומות, וזה אמור להשיא ערך של 300,000 שקל. אנחנו נצטרך לדחות את תשלום החוב ל-מב"ע שדיברתי אתכם עליו קודם לכן. ליעד בעצם התגייס לסוגיית דחיית רפורמת הצהרונים, אמרתי, הוא ידבר על זה אחר כך.

אנחנו נעשה טיוב ובחינת הוצאות שיכול שישיאו, יקטינו את ההוצאה ב-3 מיליוני שקלים. התייעלות ארגונית, זה עצירה של השתלמויות והדרכות, חוץ מאשר בטיחות ודברים שהרגולציה מחייבת אותנו. צמצום בכיבודים, בציוד משרדי, במחשוב, בגיבושים. אנחנו בדקנו מחדש את מתודת חלוקת הסלולר והמחשבים בעיר, אנחנו חייבים לעשות סדר בזה. ותצאנה הנחיות, קובי נח יחד עם צוות שלם שכולל את משאבי אנוש ואת הכספים, את הגזברות, צוות אחד מוביל את הדבר הזה. ויהיו שינויים.

גם אם אנשים קיבלו קודם, אין מה לעשות, כשבודקים את זה, אנחנו יישרנו קו גם עם מדיניות, בדקנו את עצמנו גם מול רשויות אחרות וזה בהחלט מבוצע בצורה אחרת, וגם אותה אנחנו ניישם ממש באופן מיידי.

סיכום – אם אנחנו לוקחים את הגירעון או את הפער של 48 מיליוני שקלים, פחות הפיתרונות שמניתי בפניכם בשקף הקודם, אנחנו עדיין בפער תקציבי של 33 מיליוני שקלים לסוף השנה.

מפה, עשינו כמה דברים. קודם כל, הצגנו את המצגת הזאת למנהלי אגפים. למחרת היום או יום אחרי זה, יומיים אחרי זה, קראנו לכל החשבים של כל האגפים בארגון והצגנו בפניהם את תוכנית הפעולה ברמה אגפית – מהו סך הקיצוץ הדרוש. ברור שאם היינו בונים תקציב אפס והיינו משקיעים בזה זמן, אבל אין לנו זמן, יכול מאד להיות שיעד הקיצוץ היה יותר גדול, כי זאת הזדמנות מאד מאד גדולה לבחון את עצמנו ממש 'ברחל בתך הקטנה'. אבל כרגע המשמעות של להעמיד כוח אדם לבנות תקציב מאפס, הוא מיותר, אין לנו זמן, ואנחנו צריכים להדביק את הפער של 33 מיליוני שקלים, ויפה שעה אחת קודם.

זה מה שעשינו. זאת ההתפלגות ברמת האגפים השונים, מעבר למה שהראינו לכם קודם בפעולות של ה-15 מיליוני שקלים, גם לצד ההוצאות וגם לצד ההכנסות.

אם לסכם – תוכנית הפעולה שלנו החל מיולי 19 זה קודם כל שכל החשבים בהובלת הגזברות יכניסו את כל ההוצאות שבוצעו למערכת העירונית, כדי שאנחנו נדע מה הסטטוס האמיתי שלנו, בעיקר לעניין הוצאות, אבל גם בהכנסות. אנחנו חייבים לסגור מיידית הזמנות ודרישות שהוזנו וטרם בוצעו. אין לנו כל כך ברירה. שוב, חוץ מדברים אקוטיים, אבל באמת, אנחנו חייבים לקדם את הפער הזה.

לדחות פרויקטים שאפשר לדחות אותם ולבחון מחדש את הצורך בהם. להקדים דיווחים על קולות קוראים והתחייבויות ממשלתיות, כי גם הממשלה לא משאירה הרשאות לאורך זמן. להקפיא רכישה של ציוד ורכש ובעצם להתחיל תהליך מאד מאד אינטנסיבי שקורה כבר בשבועיים האחרונים, אפילו שלושה, מול כל מנהלי האגפים. יש פה עבודה מאד משמעותית שאנחנו צריכים לקדם אותה בזכות כל מי שיושבים פה וגם מי שלא יושבים פה ולא יכלו להגיע לפה, אבל אין ספק שזו תוכנית חירום אפשר לומר שאנחנו נדרשים אליה כאן ועכשיו.

במחצית החודש הזה תוצג תוכנית ההתייעלות שנדרשת פה על ידי כל מנהל אגף ואגף ומשם נמשיך הלאה.

בהקשר הזה אנחנו מבקשים גם לקדם שינוי מאד מאד משמעותי, והוא שתהליכי העבודה יהיו מיושרים, עבודה תתחיל להתבצע רק אחרי שמי שמוסמך להתחייב בשם העירייה יחתום על ההתחייבות הזאת. זאת אומרת, שאין בקשת עבודה בלי הזמנת עבודה מסודרת מראש שחתומה על

ידי מי שמוסמך. רק אז מתחילים לבצע פעולות של רכישות, כמובן עם מקור תקציבי. ובאמת, מי שעושה דין לעצמו, זה באמת אפס סבלנות. כי אין דרך לנהל מערכת שכזאת, מערכת כל כך גדולה ומסועפת, אם אין את המינימום הזה, את ה-basic הזה, כי אחרת זה כאוס טוטאלי, ואנחנו בטח בסיטואציה הזאת לא יכולים לקבל את זה.

אנחנו כמובן שולחים מכתבים לספקים של העירייה, שבהם אנחנו מתריעים בפניהם – תעבוד עם הזמנות עבודה מסודרות. אל תצא לדרך בלי זה, כי אם לא אתה שם את כספך על קרן הצבי. בשיטה הזאת בעצם אנחנו חוסמים משני הכיוונים, מנסים לחסום משני הכיוונים למטרה אחת פשוטה – אנחנו חייבים לשמור על תקציב מאוזן בעירייה. זו לא אופציה, אנחנו ממש ממש חייבים את זה.

ישנם 4 עקרונות שאנחנו מקפידים עליהם: אחד – זה באמת לשמור על הרשות רשות איתנה. אין לנו פרות קדושות, אנחנו בוחנים כל דבר. אנחנו יוצאים לתוכנית עבודה סדורה ומיידית. ועושים דברים, באמת, אם אנחנו מדברים על כיבוד ודברים כאלה, יכול להיות שזה לא כסף גדול, אבל יש פה אמירה מאד מאד משמעותית ביחס להצלחה של המהלך הזה.

במקביל, כפי שהראינו קודם, תחום כוח אדם ושכר מתחיל בפעולות של אנשים שפורשים, על רקע של פרישה וסיום העסקה של עובדים, אנחנו לא מחליפים אותם בשלב הזה. מחילים את הצמצום של שעות נוספות לבכירים ברמת מנהלי מחלקות ומעלה מה-1.7 עם רשימות מפורטות.

אנחנו הולכים לצמצום היקף שעות שבועיות לסייעות צמודות ילד. ומחילים צמצום של 30% מהשעות הנוספות לעובדים שמשתכרים מעל 7,200 שקל. מקפיאים השתלמויות – אמרתי לכם. דואגים גם באופן כללי להחתמת שעון נוכחות וגם ביחס לאוכלוסיות מסוימות ספציפיות. וזהו. עד כאן. אלי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> משפט אחד. יישר כוח למנכ"לית, מזל שהגעת.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אז אפשר לא להמשיך. אפשר לעצור פה, אדם.

<u>גב' רחל מרום:</u> זו עבודת צוות. זה באמת, כאילו, זו עבודה ששותפים לה הרבה – אגף הגזברות כולו, אלי מוסרי.

מר אלי מוסרי: אז אני אמשיך את מה שאמר אדם. באמת, תודה רבה למנכ"לית שריכזה את העבודה, ומאיה, שיושבת שם בשקט, אבל גם לה יש זכויות.

גב' רחל מרום: נכון מאד.

מר אדם קניגסברגר: אמת.

מר אלי מוסרי: אז אחרי הפרגונים, תראו, תמונתך המצב הזאת, יש לנו בעצם בשורה רעה ובשורה טובה: הבשורה הרעה שזאת התמונה. אבל הבשורה הטובה, שזו הזדמנות לעירייה בחצי השנה הזאת שנשארה לנו, או בעצם זה קצת פחות ב-10 ימים, עד סוף 2019, לעשות באמת שינוי כואב במנגנון העירוני וגם בכל דרכי התפקוד של האגפים והמחלקות, כדי שב-1 בינואר 2020 נצא עיר הרבה יותר מחוזקת.

אני רוצה להתייחס למספר נושאים בהמשך למה שאמרה רחלי. נתחיל דווקא בנושא של השכר. אם מישהו חושב שעירייה יכולה להמשיך לתפקד בצורה "נורמאלית", כאשר סעיף השכר שלה קרוב ל-45% אז הוא טועה. אין חיה כזאת. אם לא נצליח למצוא מחוללי הכנסה חדשים, דווקא מתחום העסקים או מרכזי עסקים חדשים, שישמרו על ה-balance בין הכנסה מעסקים לבין הכנסה ממגורים, שהיום זה 49.5-50.5, אז גם פה הוא טועה. אנחנו חייבים לחשוב טוב מאד איך עושים מהר, וסיגל פה לידי, גם בטווח המיידי, גם בטווח הבינוני והארוך, איך אנחנו מגדילים באופן דרמאטי את ההכנסות מעסקים.

אני מברך את כל הנושא של אגף ההנדסה וכמובן את הוועדה המקומית שראשה עומד אדם, בנושא שהאטו את הקצב לגבי ה-תמ"א. כל דירת מגורים היום שנבנית זה 10,000 שקל. תעשו את המכפלות. אני לא רציתי להתבטא בצורה לא יפה בוועדת המליאה ,לא הייתי גם כן, אבל זה לא היה תמ"א 38, זה היה תמ"א 38 ביזנס.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

מר אלי מוסרי: ברגע שלקחו וילות והפכו אותן ל-20 יחידות,

מר אדם קניגסברגר: איזה 20?

מר אלי מוסרי: אני מדבר על החצי דונם. חצי דונם זה היה בערך 21-21.

עו"ד רועי ברזילי: 26.

מר אלי מוסרי: לא,לא, בהתחלה. אבל אחר כך זה היה כבר 20, רועי.

מר אדם קניגסברגר: 21.

מר אלי מוסרי: 21. או קיי, 21. אמרתי 20, יצא 21. אני בזמנו, כשעבדתי במשרד השיכון בתקופתו של פואד, היינו בצוות החשיבה הראשון על ה-תמ"א, רק שתדע את זה, אדם, יש פרוטוקולים על זה במשרד השיכון, ואז דובר על הבתים בני 3 קומות שצריך היה לבנות מעליהם. וברמת גן המציאו פטנט – אין 3 קומות, יש רק קומה אחת, וילה, הורסים ובונים 21 יחידות דיור. אבל בואו נחזור לענייננו כיוון שזה יותר חשוב.

המנורה האדומה שנדלקה לי, אני חייב להגיד, זה הדו"ח הרבעוני הראשון. רבותי, מי שראה את הדו"ח הרבעוני הראשון של 2019 גילה שם 2 נתונים בעייתיים: אחד בנושא השכר; ושתיים בנושא הגביה מארנונה. בנושא הגבייה מארנונה, היתה לנו ירידה ברבעון אחד של 9.4 מיליון שקל, שזה 5%. זה המון המון כסף. ואז שאלתי את עצמי את השאלה – למה ישנה ירידה? עד שבחור מאחורי בשם דודי, קרא את עצמו אלי ושאלתי אותו – מה קורה? ואז הוא הסביר לי שכל נושא ההיערכות לגבי קביעת גובה הארנונה שנקבל בתקופת הכנת התקציב 2019 הוא לא היה שותף לה. דברים שחייבים להיאמר.

אני הופתעתי מאד, למה אני סומך על שני אנשי מקצוע מצוינים כמו גרשון וכמו טובה, אבל איך הם לא ישבו עם דודי, שהוא מנהל מחלקת הגביה בפועל? על זה צריך לחשוב איך זה קרה. וזה בעייתי. כיוון שהוא היה צריך לעשות את העבודה בפועל, כיוון שטובה כבר יצאה לגמלאות. וגרשון היה צריך לעבוד מול דודי לגבי הנושא הזה. ופה אנחנו ראינו את הפער הגדול

בין הצפי להכנסה לבין הביצוע בפועל, וזה פער גדול מאד. רבותי, אם אנחנו מדברים על 16 מיליון שקל רק בסעיף הזה, אם אנחנו מדברים על כ-12 מיליון שקל בסעיף ההנחות שלא נלקח בחשבון, רק שני הסעיפים האלה זה 28 מיליון שקל. תוסיפו על זה, כמו שאמרה רחלי, את הנושא של משרד הפנים ועוד הוצאות נוספות, בקלי קלות מגיעים ל-48 מיליון שקל. זה מסביר לנו שאנחנו עבדנו מהר כדי לעשות תקציב, ומי שזוכר, דחינו את התקציב מדצמבר לינואר כדי לא, איך אומרים, כדי לא לעשות שגיאות, אבל אנחנו כאן כדי לתקן את זה. מה שחשוב זה שיתוף הפעולה.

רבותי, בתוכנית כזאת כואבת, של חצי שנה שצריכה בעצם להכיל עבודה של שנה שלמה, צריך את העזרה של כולם. יש פה ראש עיר נבחר, יש פה מנכ"לית נבחרת, יש פה הנהלת עיר, קואליציה, אני גם הייתי מצפה מחברי מועצה מהאופוזיציה שיבינו את עומק האחריות ואת כובד האחריות. הם לא פה, אבל אני אגיד את זה גם במועצה, אין לי בעיה.

את כובד האחריות, כדי להבין שזה לא חלילה בזדון. פה נעשו, הייתי אומר, מספר טעויות קריטיות בזמן הכנת התקציב, צריך להודות, אני לא בורח מאחריות, האחריות היא שלי, אני מחזיק תיק הכספים, אמרתי את זה גם לראש העיר, אבל זה דבר שיכול לקרות לכל אחד. והתפקיד שלנו זה בחצי שנה לתקן את מה שאנחנו היינו צריכים לעשות בינואר 2019.

לגבי כל מה שקורה עם האגפים והישיבות איתם, החשבים וראשי האגפים, וגם מחזיקי התיקים. ומולי יושבת מירה שבעצם היא מחזיקת התיק הכי משמעותי בתקציב העירוני, זה תיק החינוך, ודווקא פה שיתוף הפעולה מצוין, אני חייב להגיד את זה, באמת, תבוא עלייך הברכה ולאורית ולכל הצוות.

גב' מירה שנן: כן, אבל המחירים יהיו כבדים מאד.

מר אלי מוסרי: אני יודע. יודעים.

גב' מירה שנן: כבדים מאד.

מר אלי מוסרי: יודעים. יודעים. המחירים יהיו כבדים. אבל לקחת בחשבון שהחל מינואר 2019 אנחנו העלינו את הארנונה, ובצדק, זה עוד 20 מיליון שקל. ואם תקציב 2020 יהיה פחות או יותר זהה כמו תקציב 2019, אז אנחנו נהיה בעמדה הרבה יותר טוב.

לא לשכוח – כרמל שאמה הכהן התחיל את השנה שלו עם עודפים אפס. בואו נהיה, ליתר דיוק – 954,000 שקל. נהיה מדויקים.

מר ליעד אילני: זינגר אמר 2 מיליון.

מר אלי מוסרי: אז טעה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: היה תיקון.

מר אלי מוסרי: יש תיקון – 954,000 שקל. כשזינגר התחיל את הקדנציה שלו היה מעל 28 מיליון שקל. גם היו קרנות, שאני לא רוצה כרגע להגיד את המספר, אבל בסך הכול זה 170 ומשהו מיליון שקל.

נקודת הפתיחה שלנו היא לא טובה. אבל, זאת עירייה טובה. האנשים פה טובים, מנהיגות טובה, יש פה תוכנית מצוינת שהמנכ"לית יחד עם כל מי שעזר לה עשו. והתפקיד שלנו זה לבצע את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אלי, איפה היתה הטעות בבסיס התקציב?

מר אלי מוסרי: אמרתי את זה עכשיו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: סליחה, הוציאו אותי לכבות גפרור.

מר אלי מוסרי: אני אגיד לך. הטעות היתה ב-3 מקומות:

א. הערכה שגויה של נושא הארנונה. מה שקרה הוא, אני אזכיר לך אדוני ראש העיר, שהיו שני צוותים – היה צוות אחד על ההכנסות, צוות אחד על ההוצאות. על צוות ההכנסות היה אחראי גרשון, שישב יחד עם טובה, ואני אמרתי את זה קודם, איך ישבו שניהם בלי לשבת עם דודי, שהוא מנהל מחלקת הגביה? לא ישבו איתו. והם ישבו על נושא ההכנסות. ואתה זוכר בישיבות שאני אמרתי לך, לא יהיה תקציב אם לא יהיה שקל על שקל, הכנסה כנגד הוצאה. ומה שקרה הוא, הם נתנו צפי הכנסה גבוה, בלתי ניתן לביצוע ב-2019.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: איך זה עבר את כל הבקרות?

מר אלי מוסרי: הם הבקרה. אתה לא איש מקצוע. הם. הגזבר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אין בקרות בתוך ה - -

מר אלי מוסרי: גזבר זה גזבר, ומנהלת מחלקת הגביה, טובה דואני, שפה היא כמעט 100 שנה. אתה לא יכול לבוא,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יש סגני גזברים ויש,

מר אלי מוסרי: אני אומר לך, אני בעד אחריות כוללת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה לא פרט שחבוי בתוך התקציב, זה השורה התחתונה. ואם היא לא נורמאלית, זה אמור לבלוט לאנשים מול העיניים, אם היא לא סבירה.

מר אלי מוסרי: תראה, כרמל, ראש העיר, השאלות מצוינות ואי אפשר לדבר על אדם שלא נמצא פה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני לא מדבר על האדם.

מר אלי מוסרי: אני בדעה, כשאדם לוקח על עצמו אחריות, כמו שאני אמרתי שאני לוקח על עצמי את האחריות קודם, אתה לא היית פה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בוא אני אשאל את השאלה אחרת, קדימה, איך אנחנו מוודאים שזה לא קורה בהכנת תקציב 2020? זה מה שאני, ה'ברוך' כבר,

מר אלי מוסרי: תקציב 2020, הבסיס שלו יהיה על ביצוע של 2019. לא חשיבה אחרת. כמה קיבלת ב-2019, תוסיף את הארנונה שיש לך עוד 2.58, זה כמעט ודאי, זה התקציב שלך ל-2020. לא שקל אחד נוסף. לא לבוא ולהוסיף,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כלומר, ביצוע גביה של,

מר אלי מוסרי: ביצוע בפועל, על המילימטר. אתה רוצה עוד אקסטרה בשביל ההרגשה הטובה, עוד איזה אחוז רזרבה?

מר אדם קניגסברגר: לא, הוא לא רוצה אקסטרה.

מר אלי מוסרי: אין.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אבל יש דברים שהם טבעיים. נניח, אני חתמתי היום על הטופס 4 של מגדל ספיר. דודי הסביר לי שההכנסות יתחילו להיכנס בעוד חצי שנה.

מר אלי מוסרי: אז בעוד חצי שנה נחשב. חצי שנה, בדיוק.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אז זה אומר שכל 2020 יש לך הכנסה של מגדל של 40,000 מטר, שאתה יודע כמה זה פחות או יותר.

מר אלי מוסרי: נכון, אז אתה מתמחר את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה יכול לתמחר את זה ב-90%

מר אלי מוסרי: בוודאי, כן. אתה עושה מקדם סיכון, נגיד 75% אפילו, למה זה לא יהיה ב-1 בינואר, אולי זה יהיה ב-1 במרץ, סתם

אני נותן דוגמא. בכוונה, עכשיו נהיה קשוחים עם עצמנו. אבל בסיס התקציב של 2020 יהיה הביצוע של 2019. אני שמעתי שטובה נתנה איזה מספר ואחר כך גרשון הוסיף מספר אחר. אני לא רוצה להיכנס לזה. אבל לא יכול להיות שאתה מוסיף על תקציב הארנונה בגביה 5% כמעט,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יש נוהל הכנת תקציב בעירייה?

מר אלי מוסרי: אני יכול להגיד לך דבר אחד, כשאני עבדתי עם חיים קונביץ, חיים קונביץ היה הנוהל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל אולי כדאי לכתוב. אולי זו אחת המשימות – מי האנשים שחייבים להיות שותפים להכנסות, מי האנשים שחייבים להיות שותפים להוצאות.

מר אלי מוסרי: אני בדעה, יש לנו גזברות חדשה,

מר ליעד אילני: אלי, אולי גם עין חיצונית נוספת. בדרך כלל מביאים את עזרא ערוסי בסוף התהליך.

מר אלי מוסרי: בדיוק, בסוף התהליך.

מר ליעד אילני: לא, או קיי, אבל אולי אפשר,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: עזרא ערוסי גם עבר על זה?

גב' בשמת שמואלי: לא. עזרא ערוסי אחראי על הדו"חות הכספיים.

מר ליעד אילני: אני מבין. אני אומר, לאו דווקא עזרא או מועלם או יוסי יוסי. אני אומר,

מר אלי מוסרי: לפי דעתי, ראש העיר צודק, צריך לעשות נוהל של הכנת תקציב. יש לנו גזברית חדשה, נבקש ממנה לראות מה עושים בכפר סבא, מה עושים במקומות אחרים. יכול להיות שצריך לקבוע נוהל מסודר, לעבוד צוותי חשיבה ואחר כך לעשות מה שנקרא סיעור מוחות של כולם, ואז להכין תקציב כמו שצריך.

אני רק אזכיר לכם שהיינו תחת לחץ, צריך להודות, עשינו ישיבות לתוך הלילה, עם כל מנהלי האגפים,

גב' מירה שנן: אולי זאת הבעיה, שזה היה בלילה.

מר אלי מוסרי: אני לא יודע אם זאת היתה הבעיה, אבל היינו בלחץ של זמן והיינו צריכים להוציא תקציב מהידיים. אבל באמת, העניין הוא שהשאלה נכונה אבל זה לא ה-issue. ה-issue זה מה עושים מהיום כדי שהבעיה הזו תיפתר. זה מה שחשוב בעיקר.

מר ליעד אילני: לא זו השאלה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: האם יש רכיב ב'ברוך' הזה שזה משהו שהתגלגל מ-2018?

מר אלי מוסרי: כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: באיזה היקף?

מר אלי מוסרי: מיליונים. אני אסביר. התזרים למשל, אנחנו בבעיה בתזרים. אני יכול להגיד לך שאני היום צריך, לאט לאט, אני היום, אני חשדן כלפי מספרים, המספרים אצלנו זה כמו חולות נודדים, זה כל פעם משתנה, או קיי? אני היום יושב על מאגר של חשבוניות שהונפקו ב-2018 ומסיבה כלשהי ההצגה שלהם לגזברות היתה חודשים אחרי.

מר אדם קניגסברגר: כן. בוודאי.

מר אלי מוסרי: או קיי, אני בודק גם את הסוגיה הזאת. אני גם בודק את הסוגיה של עובדים שהיו מצוותים לאגף מסוים והפכו להיות עוזרים באגף אחר. אבל את השעות הנוספות קיבלו באגף הזה. גם את זה אני בודק. הכול זה כסף. הכול זה כסף ועל חשבון כסף.

צריך אבל להיזהר, יושבים פה אנשים, אנשי מקצוע, לפי דעתי עם ידיים נקיות, שלא חטאו, הם קיבלו הנחיות, וחלקם לפעמים ביצעו את ההנחיות האלה עם הוראה מלמעלה ולא אהבו את מה שהם עשו. אבל הם עשו את זה, כיוון שסך הכול כולנו יודעים איך מערכת עובדת. יש מנהל ויש תת מנהל ויש מזכירה ויש זה וככה זה עובד.

תראו, כל נושא השעות הנוספות - 60% מעובדי העירייה לא מחתימים כרטיס. זה נתון. זה נתון. אנחנו גם בסעיף השכר, אדוני ראש העיר, אנחנו עלינו בסעיף השכר. לא ירדנו. אנחנו גם הבטחנו לעצמנו קיצוץ שעות נוספות 3 מיליון שקל – לא עשינו את זה. אנחנו אמרנו התייעלות ארגונית והיה פה צוות של 100 ימים שהכין התייעלות ארגונית, גם קיבל על זה כסף – לא עשינו עם זה שום דבר. גם את זה צריך לקחת בחשבון. זאת אומרת, גם אנחנו, באחריות שלנו, של החלטות שלנו, גם פה היינו בתת ביצוע, וזה גם כן בעייתי. צריך לקחת את זה גם כן בחשבון.

דודי, רוצה להגיד משהו לפני שאני מסכים?

מר דודי מזרחי: כן. ראש העיר שאל איך הגענו למצב כזה. אז דוגמא פשוטה ביותר: בדרך כלל מחלקת הגביה גובה בסביבות 92% גביה מדי שנה. מישהו החליט שבשנת 2019 האחוז יעלה ל-93.5, מבלי ליידע את מחלקת הגביה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: איך? איך? עוד פעם, מ-92,

מר דודי מזרחי: בדרך כלל מחלקת הגביה גובה מדי שנה כ-92% גביה. בשנת 2019 מישהו החליט שמחלקת הגביה תגבה 93.5% גביה, מבלי לעדכן את מחלקת הגביה. מדובר ב-10 מיליון שקלים תוספת, בלי שום קשר להנחות שדיברנו עליהן שאלי הזכיר. זה כבר מסביר איך הדברים התבצעו.

מר אלי מוסרי: עוד נושא אחד, אדוני ראש העיר, ששאלת איפה עוד בעיות. לגבי הנחות. אנחנו בספר התקציב כתבנו 102 מיליון, נכון, 102, בשמת? בפועל זה יהיה 112.

גב' בשמת שמואלי: וזה הוצאה כנגד הכנסה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה זה?

מר אלי מוסרי: הנחות נכים וכל זה, 10 מיליון שקל יותר. זה מתקזז בהוצאה מול הכנסה, אבל זה 10%, זה 10% סטיה. אני לא אוהב להיות אדיש לטעויות כאלה במספרים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, זה משהו אחר.

מר אלי מוסרי: על זה אני מדבר, ברמה העקרונית.

גב' בשמת שמואלי: בספטמבר ואוקטובר לא היה לנו את כל הנתונים האלה.

מר דודי מזרחי: זה לא בדיוק ... ראש העיר, כי בשנת 2018 היו 115 מיליון שקל הנחות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: השתמשנו בשנה שעברה ב-7 מיליון מהעודפים?

מר אלי מוסרי: בטח, גמרת אותם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז זה אומר שגלגלנו גירעון פעילות של 7 מיליון.

מר אלי מוסרי: בוודאי. אדוני ראש העיר, בקדנציה הקודמת גלגלו, קודם כל 28 מיליון שקל פחות 954,000, שזה בערך 27.3 מיליון שקל, גלגלו גירעון מצטבר לאורך ה-5 שנים. וגם קרנות הפיתוח.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

מר אלי מוסרי: שהעברת אותן מתקציב הפיתוח,

מר אדם קניגסברגר: לא הוא העביר. העבירו.

מר אלי מוסרי: לתקציב הרגיל. שזה בערך, אני עשיתי חשבון שזה בערך 120 מיליון שקל, רק זה. גם את המלוות, יש לך מלוות שעלינו בצורה דרמאטית. אני רוצה להזכיר כולם, ישבתי היום עם ממלא מקום הגזבר, הגזברית צריך להגיד היום, ולקחו היום הלוואות ב-2018 מעל 50 מיליון שקל בערך וכיסו תקציבים ב-תב"ר.

מר עזרא נחום: זה לפיתוח.

מר אלי מוסרי: אבל זה על עומס המלוות. זאת אומרת, אם עומס המלוות היו עד עכשיו 720, תוסיף עוד 50, זה 770 מיליון שקל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הוספנו איזה 80, לא?

מר אלי מוסרי: אבל אני חי את המספרים מה שנקרא.

מר עזרא נחום: אין שינוי בעומס המלוות.

מר אלי מוסרי: לא, יש, יש, עלה, עלה, עלה.

מר עזרא נחום: השאלה מה, צריכים לקחת בחשבון, כל הלוואה שהמועצה מאשרת, זה עומס מלוות, בין אם אתה לוקח ובין אם לא. נכון, בספרים מופיע רק הלוואות שלקחת. אבל אתה חייב לקחת בחשבון, כשאתה בוחן מה עומס המלוות, גם את ההלוואות שלא לקחת ואושרו לביצוע.

מר אלי מוסרי: עזרא, תקשיב, בדו"ח רבעון ראשון 2019, עומס המלוות הוא 330. אתה איתי? בוא, אני אתן לך את המספרים עכשיו, הכול על דיוק. מצד שני, אתה מחזיר בתקציב 47. אבל היום לקחנו בערך מעל 50.

מר עזרא נחום: זה בגלל קושי בנזילות.

מר אלי מוסרי: זה לא קשור לתקציב בכלל. אבל זה עומס מלוות. זאת אומרת, כל זמן שאתה לוקח עומס מלוות, אתה חייב אותן. אם לא אתה, אז הדור הבא. אבל מישהו חייב לשלם אותם.

מר אדם קניגסברגר: אתה משלם.

מר אלי מוסרי: צריך לקחת בחשבון. בסך הכול מה שאני מציע, אדוני ראש העיר, התוכנית הזאת היא ישימה, אפשר לבצע אותה, אבל זה בתנאי אחד, היום ישבנו על שעות נוספות, יש רעיון קצת שונה ממה שחשבנו, אבל צריך לשבת על התוכנית כמקשה אחת, לאמץ אותה, לקדם אותה ואני מאמין שגם מחזיקי התיקים שהם חברי הקואליציה וגם מנהלי האגפים ומנהלי המחלקות שהם, מה שנקרא, עובדי ציבור, ביחד נעבור את החצי שנה הקשה הזאת, כדי שב-1 בינואר 2019 נגיד We did it. תודה רבה.

עו"ד רועי ברזילי: אני רוצה להתייחס.

מר אדם קניגסברגר: משפט אחד אני רוצה, ברשותך.

עו"ד רועי ברזילי: אדם,

מר אדם קניגסברגר: אני יותר מבוגר. משפט אחד.

היה נוהג להעביר עסקים, משרדים, לדירות, בקדנציה הקודמת. זאת אומרת, העבירו יותר עסקים לדירות מאשר דירות לעסקים.

מר אלי מוסרי: לא הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: היו מצבים שמישהו ביקש במקום עסק או משרד להפוך את זה לדירה.

מר אלי מוסרי: אהה, סיווג.

מר אדם קניגסברגר: כן. ואושרו בקדנציה הקודמת הרבה מקרים כאלה, ויש לי מספרים, אני פשוט לא זוכר אותם בעל פה. מדובר בעשרות. אנחנו בקדנציה הזאת נשתדל כמה שאפשר להפוך את הגלגל. שנעבור, ההיפך, מדירות למשרדים.

עו"ד רועי ברזילי: אני רוצה רק להתחיל בתוספת שהיא בשורה גם רעה. דיברתי איתך על זה היום ועם הגזברית. רשות נחל הירקון מצפה לליטרה שלה כבר מסוף 2017. יש לנו חוב שהתגלגל משנת 2017, דרך 2018,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אדבר איתם לגלגל את זה ל-2020.

עו"ד רועי ברזילי: אפשר לדבר איתם, אבל זה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, תראה את זה כסגור. מי זה היו"ר שם?

עו"ד רועי ברזילי: פרגמנט. לא יושב ראש. המנכ"ל הוא פרגמנט והיו"ר זה חזי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסדר גמור.

מר אלי מוסרי: אם זה תב"ר שאפשר לגלגל,

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני רק אומר, אין בעיה, אבל זה פשוט לא מופיע ב - -

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור, גלגלו את זה כבר.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר, גלגלו את זה עוד פעם. אנחנו יושבים באחת מהצמתים, גם אדם, באחת מהצמתים החשובים מבחינת אישור של התקשרויות, שזו ועדת המכרזים. להרבה מחברי הוועדה, גם לאדם בעיקר, יש טענה לפעמים. מגיעים אלינו מכרזים והתקשרויות, מכרזים שיצאו גם בשנה הקודמת או בתחילת השנה הזו, ואנחנו לא תמיד, אנחנו מנקודת הקצה, אבל אנחנו לא תמיד שמחים לראות כל מיני מכרזים שאולי היה אפשר להיפטר מהם או לא לעשות אותם או לא לצאת אליהם ולא דחוף השנה וכן דחוף השנה.

אבל כוועדת מכרזים אין לנו באמת סמכות לבוא ולבקר אם צריך מכרז או לא צריך מכרז. ההנחה היא שזה כבר הגיע אלינו, זה כי מישהו החליט שצריך את זה.

אז אני חושב שבהקשר הזה, אם נסכים כולנו בהנהלה שגם אנחנו נשמש כבקרה יותר אפקטיבית רשמית, ואנחנו כן נבקר ונשאל, ואם צריך אפילו גם לא נאשר מכרזים מסוימים שהם לא דחופים, בהנחה ואיש המקצוע שיישב מולנו ויסביר לא ימצא את ההסברים הנכונים, כי זה קורה לנו לא מעט.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, באותו עניין, היום קיבלתי לחתום, או אתמול, לחתום על מכרזים של יועצים. אני העברתי את זה לך. אני הייתי רוצה שמי שחותם, יחכו עוד יום, מי שחותם יהיה מי שממונה על התיק.

ולא יעבירו את זה מחדר לחדר, איפה שנוח. אותו דבר היו הארכת מכרזים, מעבירים מחדר לחדר איפה שנוח. חייבים להקפיד על זה.

עו"ד רועי ברזילי: אין לנו את כל ה- בהארכה אנחנו לא תמיד יכולים לבקר את התהליך.

מר שלמה בנימין: לא כל מחזיקי התיקים עם מורשי חתימה.

מר אדם קניגסברגר: מבין מורשי החתימה, כמו למשל רועי, הוא יו"ר ועדת המכרזים, שהוא יחתום על המכרזים.

עו"ד רועי ברזילי: אבל אני לא מכיר את ההתקשרויות שקדמו לי והארכות כל מיני שקדמו. אני לא יכול להכיר אותם.

מר אדם קניגסברגר: אני עוד פחות, אז למה באים שאני אחתום?

עו"ד רועי ברזילי: מה שכן מפריע לי, וגם כשנסוגים לאחור, זה נכון במלחמה וזה נכון בכל דבר, בתקציב אנחנו נסוגים לאחור ממה שאישרנו, אני רואה הורדות דרמאטיות, לפחות בחינוך, 37%.

גב' בשמת שמואלי: לא, 37% זה החלק של החינוך מסך התקציב.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני אומר, אבל זה 12 מיליון, זה סכום עתק.

גב' מירה שנן: סכום קטלני.

עו"ד רועי ברזילי: אלי, זה סכום עתק. בסדר, 37% מ - - אין בעיה. אבל זה סכום עתק גם ביחס ל -

גב' מירה שנן: לקחו את זה כולל השכר, כי הפעילות היא נדמה לי 167 מיליון. כל היתרה, עד חצי מיליארד, זה שכר.

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה. המשמעות היא ש'אשקרה' אין פרות קדושות. אבל אני כן חושב שיש פרות קדושות. וכשאני ישבתי בישיבות התקציב בינואר והתחלנו לדבר, ואגב, כן אני חושב שהערנו לפחות פעם אחת בהנהלה, אני הערתי על הנושא הזה של הפער בין הגבייה בפועל לבין הגבייה המצופה, וגם בנושא של החניה היתה שם ציפייה מאד גבוהה.

אבל מה שכן עלה ובלט, זה הפער בהסעות. אם זה כבר בחינוך, אז הסעות. יש שם סכומי עתק שיוצאים על הסעות, ואני לא מדבר על ההסעות שחייבים לתת אותם. על ההסעות שלא חייבים לתת אותם. ואיפה לא חייבים לתת אותם? לצערי, יבואו ויאשימו אותי עכשיו עוד פעם בעניינים דתיים, אבל אני אומר, רבותי, לא יתכן שהחינוך הממלכתי ייפגע בצורה כל כך משמעותית,

מר אלי מוסרי: הרבה לא רמת גנים.

עו"ד רועי ברזילי: והחינוך הדתי, שהרבה ממנו מבוסס על תלמידים שלא מהעיר בכלל, לא ייפגע בכלל. שירותי הדת, כאשר הרב הראשי לא מקבל משכורת, עדיין אנחנו מתקצבים את המועצה הדתית ביחס הרבה יותר גבוה. המועצה הדתית לא נפגעה, לא בגלל שהרב הראשי לא מקבל היום שכר, יכולנו לחסוך את המשכורת שלו ולתת לזה ביטוי בחיסכון. לא ניתן לזה ביטוי בחיסכון. אנחנו מתקצבים את המועצה הדתית הרבה מעבר למה שהיינו אמורים לתקצב אותם בשנים האחרונות, ב-3-4 השנים האחרונות, וגם זה לא קיבל ביטוי.

אז גם בדרך שבה אנחנו נסוגים מהתקציב שאישרנו בינואר, אנחנו אומרים אמירה. האמירה שיוצאת כאן, שאנחנו מעדיפים שירותי דת וחינוך דתי על פני החינוך הממלכתי. ואנחנו מעדיפים לקצץ אולי בהסעות שצריכים לתת אותם, על חשבון הסעות שלא חייבים לתת אותם. ולתמוך במוסדות חינוך שהמדינה תומכת בהם ואנחנו לא חייבים לתמוך בהם, בזמן שאנחנו לא תומכים עכשיו או תומכים פחות במוסדות חינוך שאמורים לתמוך בהם. אנחנו יוצאים פה עם אמירה בדרך שבה אנחנו חוזרים לאחור. ובאמת זה חשוב שניתן לזה את הביטוי. לי קשה עם החזרה לאחור שהיא לא מספיק מפורטת ואיפה אנחנו באמת פוגעים.

מר אלי מוסרי: לא הבנתי, מה זאת אומרת חזרה לא מפורטת? מה אתה רוצה יותר פירוט מזה?

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו הורדנו 12 מיליון בשירותי החינוך, בתקציב החינוך.

מר אלי מוסרי: אז יושבים מול האגף, יושבים איתו ברמה הפרטנית אחד לאחד.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא על זה הוא מדבר.

עו"ד רועי ברזילי: אלי, אין סעיף אחד פה שקשור לשירותי הדת. אין סעיף אחד שקשור למועצה הדתית. שהמועצה הדתית, אתה יודע, אנחנו מתקצבים אותה בפער גבוה, יותר מ-75%. אין ביטוי לזה שאין רב ראשי היום, שהוא לא מקבל שכר, ולמרות זאת אנחנו עדיין מתקצבים כאילו יש שם שכר של רב ראשי. איפה הדברים האלה באו לידי ביטוי? זה לא רועי אומר משהו עכשיו נגד הדת. זה רועי אומר שהנהלת העיר העדיפה משהו אחר. והעדיפה לפגוע ברוב האוכלוסייה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה עם ההשקעה באוטובוסים לדתיים בשבת לים? על זה אתה לא מדבר?

עו"ד רועי ברזילי: אתה רוצה לעשות את זה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אני שואל, אתה לא מדבר על זה?

עו"ד רועי ברזילי: זה מה שחסר?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, נו, לא הבנת.

עו"ד רועי ברזילי: אני מדבר על מיליונים. אני מדבר על 6 מיליון ... הלא רצויות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לך למועצה הדתית תביא את הכסף. אנחנו באמת,

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו מעבירים להם כל כמה חודשים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אני אומר, תעזור בזה, אתה פה,

עו"ד רועי ברזילי: אני צריך ל- אני אומר את זה עכשיו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, כן, כן, זו עבודה שלנו.

עו"ד רועי ברזילי: אז בבקשה, אני אומר עכשיו – בתקציב הבא לא צריך לתת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני ישבתי עם מנכ"ל המועצה הדתית, עוד לא קיבלתי תשובות שמספקות אותי, אני רוצה לקחת גם רואה חשבון חיצוני שיבדוק את הדברים,

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה רוצה לעזור? בוא תעזור. הדיבורים האלה לא יתרמו כלום.

עו"ד רועי ברזילי: בשמחה, מה?

מר ליעד אילני: אני רוצה להתייחס לדברים שאם הבנתי נכון, לפחות בחלק מהדברים של רועי, זה שאנחנו צריכים לקצץ מספר מסוים

מהתקציב הכללי זה נכון. א', באמת, התקציב מראה על סדרי עדיפויות של ההנהלה הזו, של ההנהלה הזאת על כל חבריה. ואם הוחלט לקצץ 12 מיליון בתקציב החינוך, ברור שזה התקציב הכי גדול, אז הוא כביכול אמור לשאת הכי הרבה בנטל. אבל למה 12 מיליון ולא 9 מיליון? ובתוך ה-12 מיליון, וזה מה שאמרתי גם בשיחות קודמות שהיו לי, אני מבין את צו השעה ואת הצורך להתכנס למספרים הנדרשים.

אני רק חושב שאנחנו כולנו מקדמים מדיניות, כהנהלה באופן כללי, וכל אחד בתיק שהוא אמון עליו באופן אישי. ואם יש אמירה – לכו תקצצו 12 מיליון שקלים, בוודאי גם שלא צריך להגיד מלמעלה מה צריך לקצץ ב-12 מיליון שקלים, אלא צריך לתת למחזיק התיק, שהוא קובע את המדיניות, לומר מה הוא רוצה לקצץ בתוך התיק שלו, ולהביא את זה לפה להנהלה ולקיים את הדיון הזה. אם לצורך העניין מירה כמחזיקת התיק חושבת שהיא צריכה לקצץ בסעיפים מסוימים בחינוך שרועי מתנגד אליהם, אז הוא יכול לומר – למה דווקא שם? ולשאול את השאלות.

אבל אחרת אין שום משמעות להחזקת תיק. וגם בעיתות משבר, גם לממשלה שלנו, גם המדינה שלנו היו לה מעת לעת ב-70 שנותיה עיתות משבר שנדרשנו לקבל החלטות מהירות, עדיין אני חושב שהשרים, שהם מחזיקי התיקים ברמה הממשלתית, היו שותפים לקביעת המדיניות ולא קיבלו עדכון ממנכ"לי המשרדים השונים שקיצצו להם בתיקים השונים.

אני מבין את הלחץ שיש, אני רק אומר, שוב, יש לי כעס על חברי ההנהלה שלא הגיעו היום, כי היום היתה להם הזדמנות לפחות לשמוע על העניין הזה.

אבל אני אומר בתפקידי כיו"ר הקואליציה, שמנהל שיחות יום יום עם חברים כאלה ואחרים, שהנושא של מדיניות כמו הנושא של סדרי עדיפויות בתוך תקציב קיים של אגף זה או אחר, צריך להיות מונחה על ידי מחזיק התיק הרלוונטי וכמובן מעליו על ידי ראש העיר. זו השיטה הדמוקרטית כפי שאני למדתי אותה בבתי הספר וכפי שאני מכיר אותה.

<u>גב' מירה שנן:</u> אני רוצה לומר משהו. תראו, המספר 12 מיליון לגבי מערכת חינוך זה דבר מבהיל ומפחיד, עם השלכות לא פשוטות. כי מניתוח שנעשה עם האגף, מרכיב גדול מהתקציב של אגף החינוך הוא משכורות – משכורות של עובדי הוראה שעובדים בתיכונים, סייעות בגני ילדים. כלומר, זה דברים קשיחים, שוטפים כדי לתפעל את המערכת. סדר גודל של 165 מיליון זה לפעולות. תחשבו על המספר הזה, הוא מספר, קשה לי, אני אומרת, זה תהליכי עיכול לא פשוטים וצריך לראות איך לעשות את

זה נכון. כי אם אנחנו נפגע בכל מה שעושים במערכת, אנחנו פשוט נצעד לאחור. זה לא פשוט בכלל. אין מה לעשות, מערכת החינוך היא הכי גדולה, כי כך זה בנוי, בכל רשות. אני לא חושבת שאנחנו יוצאי דופן בעניין הזה. אז זו סוגיה לא פשוטה שמתגלגלת לפתחנו, עם החלטות שיש להן גם משמעויות פוליטיות לא פשוטות.

מהנדס שלומי בן ששון: אני רציתי לשאול אם מישהו יודע בנוגע להסעות, תקציב ההסעות שהוא להסעות שהן לא ברורות, לא מוכרות, הוא כמעט מעל 4 מיליון, אם מישהו יודע לאן זה ומה עושים עם זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הסעות לתלמידים, ללמוד, בחינוך.

מהנדס שלומי בן ששון: זה תחת התקציב של החינוך?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן. זה הסעות שעיריית רמת גן נותנת כשירות וכאקסטרה, מעבר למה שמשרד החינוך מתקצב אותנו.

אדר' רננה ירדני-גולן: זה רק ליסודי?

מהנדס שלומי בן ששון: למי זה ניתן?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לבעלי צרכים מיוחדים, לתלמידים שלומדים מחוץ לעיר. לרוב זה לזרם הדתי, שיש להם פחות מענה כי אין פה, כל הזרמים בעיר, אי אפשר לפתוח בתי ספר לכל זרם וזרם, אז הם יוצאים ללמוד בחוץ.

מהנדס שלומי בן ששון: 4 מיליון? מעל 4 מיליון?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הסעות זה דבר יקר. אפילו ילד אחד, צריך להבין, ילד אחד שנוסע לבית ספר בראש העין, זה מאות אלפי שקלים בשנה. אחד.

עו"ד רועי ברזילי: למה תלמיד שנוסע לבית ספר לטבע ברמת גן, בנטעים, צריך לנסוע עם ההורים שלו ממרכז העיר, ואדם שגר במרכז העיר וצריך להגיע לבית ספר מורשת משה יקבל הסעה? אתה מבין מה קורה פה? זאת אומרת, יש העדפה. מילא לא היתה העדפה, ששני הצדדים מקבלים. מדוע הורה שבוחר לשלוח את הילד שלו לבית ספר דתי צריך,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יש הבדל גדול.

עו"ד רועי ברזילי: למה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אגיד לך בדיוק מה ההבדל.

עו"ד רועי ברזילי: מה ההבדל?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: נטעים זו בחירה לגמרי. לאדם דתי אין בחירה. אתה מסתכל על זה מהעיניים שלך. לאדם דתי אין בחירה שהילד שלו ילמד, לא בנטעים ולא בבית ספר ממלכתי. הוא צריך ללמוד בבית ספר דתי. דתי מסורתי, דתי חובש כיפה כזו, סרוגה, לא סרוגה, עם בנות, בלי בנות, זה כבר עניינים שלהם. אבל אין לו בחירה. אז מה אתה רוצה, שהילד לא ילמד? נכון, אז רמת גן עשתה פה מעבר. זה דבר שהתחיל, ממה שאני הבנתי, מאד בקטן, והלך וגדל, ובסוף מדובר בילדים, וגם אלי באים,

מר ליעד אילני: זה כמו המספר הזה, 400, תורתם אמנותם, זה התחיל ב-400.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בואו, אני אומר לכם גם בפירוש, צריך להיות גם הגונים, אנחנו עושים גם אקסטרה גם בשביל אוכלוסיות אחרות. נותנים אקסטרה. המגמה היא שמדובר בילדים, לפתוח את היד. נכון, זה לא נעים בתקופה הזו.

אני אומר לכם שאם לא היינו עכשיו על רקע של משבר ביחסים של חילונים ודתיים, ואין ספק לאן זה זז, אז הייתי כן מקצץ עכשיו בהסעות. לעשות

את זה עכשיו, גם אלוהים לא יצליח להסביר שאין פה רדיפה של דתיים. אתם צריכים להבין את זה. גם אי אפשר לשכנע אותם ובצדק.

<u>מר ליעד אילני:</u> מבחינתם.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> הצירוף של הדברים,

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> זה לא בעניין של לשכנע.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> לא, בסוף,

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> שניה, רגע, אני רק רוצה להגיד, בסופו של דבר, זאת אומרת שאם תהיה משפחה דתית שתעבור לגור פה במרכז העיר עם 10 ילדים, אנחנו נדאג להם ספיישל או באופן, by default, בגלל שהם דתיים, הם יקבלו, 10 ילדים יקבלו הסעות?

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> כל עוד החברים שלהם מקבלים את זה, גם הם יקבלו את זה. ביום שתהיה החלטה,

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> אז איפה התקרה? דיברנו על נוהל, איך אנחנו רואים את הדברים האלה?

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> הנה, אני אומר לך ברור.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> אני לא אומר לא, אבל אני אומר, בוא נעשה את זה בצורה מוסדרת, הגיונית.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> זה מוסדר, זה מוסדר לגמרי, זה מוסדר לגמרי כל העניין פה רק שאתה לא מקבל כסף בחזרה ממשרד החינוך, כי אתה לא מחויב לתת את זה. יש דברים שאתה מחויב. אתה יכול אפילו לתת

כרטיסייה, נכון? אתה יכול לתת כרטיסייה. ואני אומר לך, באות אלי תלמידות שלומדות בחולון, אני אגיד להן עכשיו – תיסעו בכרטיסייה? מבקשות, אפילו חלקם גם משתתפים עם העירייה, עושים matching,

מהנדס שלומי בן ששון: זה ממש לתת אקסטרה. זה אקסטרה. בן אדם עובר לגור איפה שהוא והעירייה נותנת לו הסעות ללמוד במקום אחר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: נכון. אבל אתה בוחר בסוף איך אתה מחלק את סדרי העדיפות שלך ובאיזו מהירות אתה עושה שינויים, ואתה בוחן דבר גם לצד דבר, לא כל דבר עומד בפני עצמו. הרבה דברים זה אקסטרה. גם ריקודי סלסה בשבת זה אקסטרה, אנחנו לא אמורים לספק את זה. גם הקונטיינר זה אקסטרה.

מהנדס שלומי בן ששון: זה חלק מאירועי תרבות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, זה אקסטרה. תעשה את זה בכרטיס, למה? תעשה את זה בכרטיס. עירייה לא מחויבת באירועי תרבות, היא מחויבת בלאסוף זבל, היא מחויבת לתת גני ילדים, רווחה. כל השאר זה אקסטרות. והאקסטרות שלנו מורכבות מאלף ואחד שיקולים, סדרי עדיפויות, וגם לא עוברים מנסיעה איטית ל-200 קמ"ש באפס. זה לא בריא.

אדר' רננה ירדני-גולן: אני רק רוצה להגיד, אני באה ממקום שהעלויות הרבה יותר גבוהות של הסעות, מטבע הדברים בגלל מרחקים, אני מדבר על מועצות אזוריות. אני רוצה להציע שפשוט למען העתיד, כמו שנעשתה בדיקה מקיפה פנימית בכל העניין של הכנסות/הוצאות בגזברות, האם אפשר לעשות בדיקה חוזרת של כל מיפוי ההסעות האלה,

גב' מירה שנן: המנכ"לית מודעת לעניין והיא תיכנס לעובי הקורה של ההסעות. זה לא, זו סוגיה אחרת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אנחנו עושים מהפכה שלמה בנושא ההסעות.

גב' רחל מרום: לא הצגנו עדיין את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: היה פה הסדר הסעות שעשרות שנים לא השתנה, עם אותו ספק,

מר אלי מוסרי: שאכל ושתה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אנחנו ניסינו לייעל אותו, לא הצלחנו לייעל אותו מבחינת להוזיל את העלויות שלו. החלטנו לצאת למכרז, זה ויה דולורוזה בלתי נתפסת, מה זה לצאת? יש פה משכ"ל וחשכ"ל ומכרזים ואגף רכש שלנו שהוא, בוא נגיד, לא שיא העולם במהירות בלייצר את התהליכים האלה והיעילות. ומשרד החינוך אוהב את ההסדר הזה, אני לא אכנס עכשיו, כשנגיע לזה אז אולי נציג לכם. עולם ומלואו. השקענו בזה המון המון ישיבות.

אנחנו זה הרבה אנשים – זה אגף החינוך, וזה אני כראש עיר, וזה המנכ"ל הקודם והמנכ"לית הנוכחית, והגזברית הנוכחית. כלומר, אנחנו הולכים למהפכה בעניין הזה ונחסוך שם כסף. אבל זה דבר אחד. בין זה לבין להחליט אם ילדים יפסיקו לקבל, אני אומר לך שעם המצב התקציבי היום, אם היינו במצב מאוזן מבחינת התחושות והיחסים בין דתיים לחילוניים, הייתי מקצץ בנושא הזה דרמאטית.

אדר' רננה ירדני-גולן: לא לזה התכוונתי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אני אומר.

גב' מירה שנן: אני יכולה להגיד רק שתל אביב,

אדר' רננה ירדני-גולן: לא לזה התכוונתי. התכוונתי למשל לילד האחד כדוגמא, סתם נתפסת, ראש העין, האם נעשתה בדיקה לאחרונה של נושא המיפוי הזה?

גב' מירה שנן: ודאי. ודאי. עושים את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: גם עושים את זה עכשיו מערכתית. אני אומר לך שאני הגעתי למצב שאני אישית התקשרתי לחברות הסעה ולתחנות מוניות וניסיתי להתחרות במחיר ולקחתי אמות מידה, ואז ראיתי שגובים מאיתנו הרבה. ואז פניתי לחברה שעובדת איתנו שנים רבות,

אדר' רננה ירדני-גולן: כל הכבוד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ואמרתי – תורידו לנו בכסף. גם כי אלה המחירים שאנחנו יכולים לקבל במקום אחר. נכון שזה מונית מול הסעה, אבל גם כן, אנחנו המון שנים אתכם ואנחנו צריכים את העזרה הזו. משלא קיבלתי מענה כזה, נתתי הנחיה לצאת למכרז. וזה היה בניגוד כמעט לכולם, לדעה של כולם.

גב' מירה שנן: אני רוצה לומר, אני הבאתי את הסוגיה האת,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ובעל חברת ההסעה שפה הוא 30 שנה, זה מצחיק, כי הוא חבר טוב מאד גם שלי, הוא חבר מרכז ליכוד בכיר, והוא חבר של אבא שלי מזמן המעברה וזה לא עזר. אני שם את הדברים האלה בצד. ויכול להיות שהוא כועס עלי. אנחנו עושים את זה עם כל הזה, עשינו את הדבר הנכון, קיבלנו החלטה נכונה.

אדר' רננה ירדני-גולן: אני רק רציתי להעיר שהבאתי את כל הנתונים האלה לפתחו של ראש העיר, ולקחתי גם את הדוגמא של תל אביב, שהם עכשיו בתהליך, הם מוציאים 100 מיליון על הסעות, הם החליטו לקצץ, לתת כרטיס חודשי חופשי.

יש פה מורכבות לא פשוטה, גם מבחינת העיתוי של הזמן, של יולי, כשאתה צריך להיערך מראש ולהודיע מראש. אתה לא יכול בהחלטה חד צדדית להוריד את הגרזן. וגם המצב שאנחנו נמצאים בו, בנקודת הזמן כרגע, עם כל מערכות היחסים עם הציבור הדתי. אבל אין ספק שבעתיד צריך לעשות תהליך בעניין הזה.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להתייחס לאמירה שאמר ליעד, אתה איתי?

מר ליעד אילני: כל הזמן.

מר אלי מוסרי: לגבי הנושא של אחריות. תראו, ממשלה זה לא עירייה. שרים בממשלה זה העבודה שלהם, זה הפרנסה שלהם, מאד מעורבים במה שקורה במשרד. בעירייה זה מחזיק תיק, זה יותר מלמעלה, זה יותר אחריות מיניסטריאלית נקרא לזה. השיקולים שלנו, של המנכ"לית, של הגזברות, מול אנשי המקצוע, ראשי אגפים ומנהלי המחלקות, השיקולים היו מקצועיים נטו. זאת אומרת, הם לא היו, איך אומרים, ב'שלוף' וכאלה. ישבו כמה ישיבות, ישבו עם החשבים, ישבו עם מנהלי האגפים ישיבה ראשונה, שמעו מהם, תהיה עוד ישיבה. הכול יהיה על בסיס מקצועי.

המעורבות של מחזיקי תיקים, היא צריכה להיות מה שנקרא מעורבות ענייינית. יש רק תיק אחד, מירה יודעת את דעתי, תיק החינוך, שצריך את המעורבות שלה מ-א' עד ת', כיוון שהיא בקיאה בתיק הזה יותר מ- בלי לפגוע באורית, בקיאה בתיק הזה אולי אפילו יותר מאורית מנהלת האגף. ואני חושב שבשאר האגפים, רבותי, כל מחזיק תיק רוצה להתערב - בבקשה, הכול בסדר. אבל לתת לשיקול המקצועי להנחות את הדרך שלנו, כיוון שזו תוכנית מאד מאד מורכבת והיא לא פשוטה, ולזה אני מתכוון.

מר ליעד אילני: אלי, אני חייב להתייחס, ואני חושב שראש העיר בסופו של דבר יצטרך לתת את דברו בעניין הזה. אדרבא ואדרבא, שר זה העבודה שלו. אם יש פה מחזיקי תיקים שהם חברים בקואליציה ומתנדבים על חשבון זמנם הפרטי, הם לא חותמות גומי. אתה אומר שיש להם אחריות, כלפי הציבור בסופו של דבר, אם ישראל זרי לא היה מגיע היום לישיבה וייוודע לו במסגרת ההעברות מסעיף לסעיף שינויים תקציביים בסדר היום שקיצצו 200,000 שקל בתקציבה של אירית מנדלסון כמנהלת מחלקת הנוער, אני סתם זורק דוגמא, בסופו של דבר, עם כל הכבוד, ויש לי הרבה הערכה מקצועית לכל אנשי המקצוע, ישראל עומד מול הבוחרים שלו, מול התושבים, ולא אף אחד מאנשי המקצוע. והוא צריך להסביר.

ואני אגיד לך יותר מזה, אני מבין את החששות. קודם כל, הקואליציה הזאת קיימת 7 חודשים. אי אפשר לקבוע מראש שמחזיקי התיקים הם חסרי אחריות, פופוליסטים, ייקחו את השיח למקום לא טוב.

מר אלי מוסרי: אף אחד לא אמר את זה. אף אחד לא רמז לזה אפילו.

מר ליעד אילני: אני לא מדבר בשם עצמי. אני ממלא מקום ראש עיר, אני חושב שאני מקבל את היחס הנכון לתפקיד שאני מבצע. אבל יש פה מחזיקי תיקים שנמצאים בהתנדבות מלאה, על חשבון זמנם הפרטי, והם לא צריכים לקבל עובדה מוגמרת.

אם יש פה מחזיקי תיקים שהתנהלו בצורה פופוליסטית, זה המקום של ראש העיר ושלי כיו"ר הקואליציה לקרוא אותם לסדר ולומר להם – חברים, אנחנו נמצאים במשבר, כמו שהסבירה המנכ"לית, אני שימשתי דוגמא אישית גם בתפקידי כיו"ר בית עמנואל לגבי החוב וגם לגבי החלום שלי על הרפורמה בצהרונים, שדחינו אותה לשנה הבאה, ואני מהיום בבוקר מגיב לעשרות הודעות כבר אישיות – אבל הבטחת שזה יקרה השנה, למה רק שנה הבאה? עם כל הכבוד לכל אנשי המקצוע פה, אני זה שהלכתי דלת דלת וחוגי בית והסברתי, ואני עומד מולם ואומר להם למה מתוך אחריות, מתוך אחריות לקופה העירונית, זה יקרה רק בשנה הבאה.

אני אומר את זה, אני לא נלחם בשבילי בעניין הזה. אבל אני אומר, התפיסה הזאת של חברי מועצה כאילו הם, סליחה, אבל אני מדבר בשבילם, כאילו הם איזה שהוא סרח עודף,

מר אלי מוסרי: אף אחד לא אמר את זה, ליעד.

מר ליעד אילני: חברים, אני אומר.

מר אלי מוסרי: אל תהיה אפילו קרוב ברמז.

מר ליעד אילני: חברים, היות ואף אחד מכם לא מנהל שיחות עם חברי הקואליציה חוץ ממני, או ראש העיר, אבל יותר אני מראש העיר, כי הוא הטיל עלי את המשימה הזאת של לעמוד בראש הקואליציה, יכול

להיות שאנחנו נקצץ 50 מיליון, יכול להיות שגם נאבד 3 חברים בדרך. ואני חושב שמתפקידי כיו"ר הקואליציה לשמור לראש העיר על כבודם של החברים בקואליציה. ואני אומר, זה לא שונה מממשלה. הדרג הפוליטי הוא הדרג שקובע מדיניות ומקבל את ההחלטות, ושומע, בהחלט שומע להמלצותיהם של אנשי המקצוע, לעיתים מקבל, לעיתים לא מקבל. ככה אני למדתי בשיעורי האזרחות ואני לא מכיר שיטה אחרת.

אז באמת, אולי כדאי שראש העיר יתייחס לעניין הזה. אני לא חושב שחינוך כן ונוער לא, או חינוך כן ותרבות יהודית לא. יש פה עניין עקרוני. האנשים פה הם לא חותמות גומי ואוי לנו אם נתייחס,

מר אלי מוסרי: אף אחד לא אמר.

מר ליעד אילני: אבל זה,

מר אלי מוסרי: אפילו לא ברמז נאמר. ליעד, מה שאתה עושה זה לא בסדר.

מר ליעד אילני: לא. ברגע שלא מזמינים את האנשים,

מר אלי מוסרי: אתה עושה פה מעשה שהוא לא בסדר.

מר ליעד אילני: למה לא?

מר אלי מוסרי: כיוון שאתה מעוות דברים.

מר ליעד אילני: למה אני מעוות?

מר אלי מוסרי: כיוון שזה לא מה שאמרתי.

מר ליעד אילני: לא אמרתי שאתה אמרת את זה. אלי, לא ,לא, לא, לא, חלילה, לא אמרתי שאתה אמרת את זה. אני אומר, במבחן התוצאה, רוצים לקצץ מהר מהר, וצריכים לקצץ מהר מהר, ובואו, שמחזיקי התיקים לא יפריעו לנו בדרך, כי הם לא אנשי מקצוע והם פופוליסטיים.

מר אלי מוסרי: אף אחד גם את זה לא אמר. גם את זה אף אחד לא אמר.

מר ליעד אילני: אבל זה במבחן התוצאה - לא מזמינים אותם.

מר אלי מוסרי: מה שאני אמרתי, שהשיקולים צריכים להיות שיקולים מקצועיים.

מר ליעד אילני: וחבר קואליציה שלא יתנהל במקצועיות – מקומו לא בקואליציה.

מר אלי מוסרי: זו היתה פרשנות שלך. אני חושב שמחזיקי תיקים יש להם כבוד ויש להם אחריות והם יהיו מעורבים, והם יכולים ללכת לראש העיר לדפוק לו בדלת ולהיכנס פנימה, יכולים לשנות החלטות ועושים את זה. אבל אני מציע שלפחות את השלב הראשוני בין הדרג המקצועי, של מנכ"לית וגזברות מול האגפים, תשאירו את זה לדרג המקצועי. זה מה שאני מתכוון. אחר כך תתערב, תגיד מה שאתה רוצה. אבל קודם כל את השלב הראשוני, שיהיה דרג מקצועי. לזה אני מתכוון. אבל זו דעתי. ראש העיר יחליט.

מר ליעד אילני: אני אומר את דברי וראש העיר כמובן יחליט. אני אומר, חברים, ותסלחו לי, עם כל הכבוד, כל אחד מפה יודע כמה הערכה אישית יש לי אליו. השיטה שבה לא נבחרי הציבור מנהלים את המערכת, זה לא במשטרים שאני מכיר.

מר אלי מוסרי: יש התוויית מדיניות ויש ביצוע מדיניות. התפקיד של הנהלת העיר, קואליציה, זה להתוות מדיניות. האחריות של

הדרג המקצועי זה לבצע את המדיניות. תחליט, אתה רוצה להתוות מדיניות או לבצע אותה? אתה מתווה מדיניות.

מר ליעד אילני: נכון.

מר אלי מוסרי: אז תן להם לבצע.

מר ליעד אילני: אם החליטו שמקצצים 12 מיליון בתקציב החינוך, ובמקרה מירה זו לא דוגמא לא טובה כי היא שותפה, מירה צריכה לקבוע איפה, באיזה סעיפים היא מקצצת את 12 המיליון. וגם מחזיק תיק הנוער צריך לדעת איפה הוא מקצץ בתוך תקציב הנוער. לא יקבעו לו.

מר אלי מוסרי: אז, ליעד, אחרי שיישבו עם המנהל, הוא יישב עם ישראל ויגיד לו – ישראל, תשמע, רוצים א-ב-ג-ד, ואז מקסימום ישראל יגיד – לא מקובל עלי. יילך לראש העיר שידבר איתו, זו במה פתוחה. אבל קודם כל את השלב הראשוני הדרג המקצועי צריך לבצע.

מר ליעד אילני: אני את דעתי אמרתי.

עו"ד רועי ברזילי: הוא ייתן את ההצעה והשיקול המדיני יהיה,

מר אדם קניגסברגר: סליחה, הוויכוח מיותר. בואו נעשה סדר. קודם כל, ליעד נתן דוגמא אישית בהרבה דברים שהוא ויתר.

מר אלי מוסרי: לא, אין ספק, מה שמגיע מגיע.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, תן לי, שניה. בנושא של המרכזים,

עו"ד רועי ברזילי: הצהרונים.

מר אדם קניגסברגר: לא הצהרונים, גם המרכזים,

מר אלי מוסרי: גם הרובעים, הוא הוריד, דחה את זה וחסך הרבה כסף.

מר אדם קניגסברגר: ואני מצפה גם מחברי המועצה האחרים או מחזיקי תיקים להיעתר לבקשה שהיתה. אני חושב שאת הדיון הזה כדאי לסיים. ראש העיר אמר ברמז את מה שהיה צריך לומר. אני חושב שהנושא הזה שדיברנו עליו קודם, בואו נסיים את זה.

מר ישראל זרי: אבל רגע, לי עדיין יש שאלה אחת. יש משהו אחד שעדיין לא ברור לי ממה שאנחנו רואים. כי נכון שאנחנו מדברים פה על קיצוץ רוחבי, אבל אני עדיין לא מצליח להבין הלכה למעשה, אולי דרך אגב רק אני לא מצליח להבין את זה, איפה זה יורד? זאת אומר, אני מבין שיש נגיד 12 מיליון שקלים מחינוך. אבל איך אנחנו יודעים מה ואיפה? האם זה דברים שהם,

מר אדם קניגסברגר: אמר את זה אלי.

מר אלי מוסרי: אז הסברתי. הדרג המקצועי, בראשותה של המנכ"לית, יחד עם הגזברות, יישבו מול מנהל האגף הרלוונטי, כבר התחילו לעבוד, העבודה כבר נעשתה, הם חוזרים בהצעות, זה כמו פינג-פונג – מציעים וחוזרים, זה לא ישיבה אחת ולא שתיים.

מר ישראל זרי: אז בעצם אין פה עדיין מה לאשר כביכול.

מר אלי מוסרי: עוד אין. עוד אין. זה מה שאני אומר.

מר ישראל זרי: זה מה שאנחנו מדברים. או קיי.

גב' רחל מרום: זה יעדי הקיצוץ.

מר אלי מוסרי: זה יעדים. אחרי כן, למשל, אתה אחראי על הצעירים, תבוא אלי אחר כך ותגיד לי – תשמע, ההמלצה של המנכ"לית והגזברית ואנשי המקצוע, לקצץ בבקבוק המים הזה. תגיד – לא רוצה בקבוק מים, אני הולך לדבר עם ראש העיר. זו זכותך. אבל תן לדרג המקצועי קודם כל להתנהל ברמה המקצועית. זה מה שאני מתכוון.

מר ישראל זרי: אם לא תהיה פה יותר מדי התנהלות עד באמת, כמו שליעד אמר, עד שנגיע להחלטה הזאת ביחד, אז אני מאד מסכים איתו על זה.

מר אלי מוסרי: זו דוגמא חריגה. אני לא אומר חלילה שהאנשים הפוליטיים, אנשי הציבור יהיו בצד לגמרי, לא אמרתי את זה.

מר ישראל זרי: נכון. אבל השאלה גם באיזה שלב אנחנו נכנסים למעגל הזה.

מר אלי מוסרי: אתה יכול להיכנס בכל שלב. אבל לפחות את ההתנהלות המקצועית להשאיר לאנשי המקצוע. זה מה שאני מתכוון.

מר ישראל זרי: בסדר גמור.

מר אלי מוסרי: אבל תעשו מה שאתם רוצים. יש ראש עיר. יש הנהלה. יש whatever.

מר אדם קניגסברגר: תחתכו את העניין. מספיק. ראש העיר אמר את שלו. תעבור לנושא הבא. חבר'ה, יש לי בקשה, סליחה, דני, זוהר,

גב' מירה שנן: חבר'ה, זה גולש, די, מספיק.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הנושא הזה גולש, הנושא הזה יבוא לדיון אחר כך.

<u>החלטה:</u>

הוצגה מצגת בנושא ע"י אלי מוסרי, חבר הנהלת העיר ורחלי מרום, מנכ"לית העירייה.

3. אישור הרפורמה לגיל הרך.

מציג: ליעד אילני, מ"מ רה"ע

<u>מר ליעד אילני:</u> ברשות החברים, אני רוצה להציג באופן די מהיר ככל הניתן את עיקרי הרפורמה.

המצגת הזו עוסקת רק בנושא הצהרונים, הרפורמה שישבנו עליהם ב-7 החודשים האחרונים, אנחנו גם ממשיכים לשבת עליה בשנה הקרובה, עוסקת בכלל בכל הנושא של הגיל הרך, מגיל לידה ועד גיל 8, לאו דווקא הצהרונים.

אנחנו נתחיל בראש ובראשונה, אני אתחיל להציג את הבדיקה שנעשתה בנושא הצהרונים ומשם אני אציג גם את שאר הדברים.

למעשה, אנחנו התקשרנו עם חברת, היו פה שתי עבודות שהתקיימו – פעילות ראשונית ומקדימה של צוות שהקמנו עם אנשי אגף החינוך, עם אנשי בית עמנואל, עם גורמים פדגוגיים שהתנדבו לסייע לנו בתהליך, אם זו רונית תירוש, אם זו שולמית ביסמנובסקי, מפקחות גני הילדים במשרד החינוך – רוחה לזניק וורד גוילי, מירה כמובן, דני.

ובשלב השני העברנו את תוצאות הבדיקה הראשונה שעשינו לחברת 'רותם אסטרטגיה', שעשתה benchmark אל מול חברות אחרות ועיריות אחרות במשק. אני רוצה לעבור כבר לטבלה המשווה ואז נבין. בדקנו את קרית אונו וחולון ותל אביב, כמובן גם את רמת גן. אני רוצה לתת לכם איזה שהוא רקע על רמת גן, על בית עמנואל.

ברמת גן פועלים 170 צהרונים. יש 4 אשכולות גנים שיש בהם 6 צהרונים בכל אחד מהם. כ-3,800 ילדים בגילאי 3-6 נמצאים בצהרונים. 420 עובדות. 170 מובילות צהרון – מדריכות, מתוכן זה 27 עובדות במסגרות הבוקר, 7 גננות ו-20 סייעות גני ילדים. 220 סייעות בצהרונים. ופול של 30 סייעות מחליפות. אני אומר לכם פה, שאחד מהקשיים שיש לנו, שיש לנו

בכל יום 70 היעדרויות. יש לנו 30 מחליפות ו-70 היעדרויות. זה המצב. ותיכף נסביר גם איך זה קורה ולמה זה קורה, וכמובן נדבר גם על הצהרונים בחינוך החרדי ועל הקיצוצים שאנחנו הולכים להשית במגזר החרדי.

אני רוצה לעלות קצת על פעילויות התקציב והשכר. ההכנסות של בית עמנואל מצהרונים – כ-37 מיליוני שקלים בשנה. ההוצאות – 35 מיליוני שקלים בשנה. סך הכול פעילות שהיא רווחית, כ-2 מיליון שקלים. העירייה, דרך אגב, מתקצבת כ-4.1 מיליוני שקלים בשנה. הפעילות הזאת רווחית, אבל מכסה סעיפים הפסדיים אחרים של החברה.

השכר של מובילת צהרון, משמרת של 3 שעות, בין 2 ל-5, בין 40 שקלים ל-50 שקלים לשעה, וסייעת – בין 30 שקלים ל-35 שקלים לשעה. אני לא רוצה לגעת בגננות ותומכות חינוך, כי זה באמת כמות שהיא קטנה מאד באופן יחסי.

חשוב לי רק להבהיר לכם – בעיריית גבעתיים, השכר למדריכות צהרונים כ-60 שקלים, שאצלנו 40 למתחילה. ובתל אביב אפילו 80 שקלים לשעה. והיות ואנחנו נמצאים בתוך איזה שהוא אשכול, איזה שהוא זון שיש לנו תחרות מן הסתם על כוח אדם טוב ואיכותי, מטבע הדברים, ברגע שזה השכר שאנחנו משלמים אנחנו נאלצים הרבה פעמים להתפשר על כוח אדם. כמובן, אני לא רוצה להכליל, יש עובדות מצוינות בתוך הצהרונים, אבל בטח היינו רוצים למצב את המקצוע הזה ואת התחום הזה כתחום מוביל.

אני מראה לכם עכשיו את המודלים, רמת גן אל מול תל אביב, גבעתיים וחולון.

בחולון העירייה היא זו שמגדירה את המדיניות וגם מפקחת ומבקרת אחר היישום שלה. בגבעתיים, עיריית גבעתיים אגף החינוך, מינהל החינוך, מגדיר את המדיניות ומפקח ומבקר. יש שם 2 חברות, העיר מחולקת ל-2 חברות. בתל אביב, העירייה מגדירה מדיניות ומפקחת, מבצעת בקרה, ויש לה גם חברה אחת שהיא עומדת בראשה שמבצעת פעילות. אבל יש לה עוד חברות פרטיות, ככה שנוצרת תחרות.

רמת גן למעשה היא העיר היחידה בכל טווח הערים שמסביבנו, שהחברה שמפעילה את הצהרונים, בית עמנואל, עושה את הכול, גם קובעת מדיניות, גם מפקחת על עצמה, ואנחנו כמובן חושבים שזה הליך שהוא לא תקין. אין תפיסה חינוכית כוללת. איכות כוח האדם נתפסת יחסית כירודה. שיעור היעדרויות גבוה של עובדים, כ-70 היעדרויות ביום. כמו שאמרתי, יש רק 30 ממלאות מקום. יש בעיה קשה בכל מה שקשור לאקלים הגן ולמעשה להעברת המקל, התקינה, בין צוות הגן בבוקר לצוותי הצהרונים.

אני פה אומר, אמרתי את זה גם לגננות לפני 3 שבועות בטקס הסיום שלהן, שלא מדובר רק בבעיה בבית עמנואל, הרבה פעמים זו גם בעיה לצערי שגננות הבוקר לא משתפות פעולה כמו שצריך עם צוותי הצהרונים. אנחנו רואים את זה לצערנו עכשיו בשבוע הראשון, למרות שהוצאנו הנחיה לפני הקייטנות, הלכו גננות הבוקר ושמו את כל הצעצועים והמשחקים בארון נעול, כדי שבית עמנואל לא יחזיר להם בסוף הקייטנות צעצועים שבורים. זה קרה להם בעבר.

אבל אני אומר לעצמי ואמרתי גם לגננות, דרך מנהלת המחלקה ומנהלת האגף, שצר לי שהגננות שוכחות שמדובר באותם ילדים שהם ילדים שלהם.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> ואז יש לילדים הזדמנות להביא צעצועים משלהם פעם ראשונה.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא, לא. לפי מודל 'הגן הזה הוא אני', אורית איתיאל תשמח להסביר לך

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הבן שלי לוקח קיטבג מלא בצעצועים כל בוקר.

<u>מר ליעד אילני:</u> לפי מודל 'הגן הזה הוא אני', נותנים לילדים ברמת גן, וזה באמת מודל מוביל, להביא מעצמם את מה שחשוב להם גם לתוך הגן.

אני רוצה עוד נקודה שראינו - במטה של אגף הצהרונים בבית עמנואל יש, רק על הצהרונים, 21 עובדים. כשהחברה ביצעה את ההשוואה ואמרה – תשמעו, בחברות אחרות, יובל חינוך בתל אביב, יש 20 עובדים על כל המטה. אני לא בהכרח אומר שזה טוב, כי יכול להיות שהשירות שבית עמנואל נותן הוא יותר טוב בעניין הזה. אנחנו ממשיכים לבדוק את הסוגיה הזו.

אני רק רוצה לומר לכם, שניה לפני שאני אציג את העקרונות של הרפורמה ונעשה את זה בקצרה, שראש העיר ביקש להזמין סקר לפני כ-3 שבועות, והסקר הזה הגיע בשבוע שעבר, והציג נתונים שעל פניו הם די מפתיעים. הסקר הזה בדק ערים כמו תל אביב וחולון וגבעתיים, וגם את רמת גן. הלכה חברת הסקרים, נציגיה, עמדו מחוץ לצהרונים בערים השונות ועשו סקר פיזי ברחוב – האם אתם מרוצים באופן כללי מאיכות הצהרון

ומאיכות התזונה ומהאיכות הפדגוגית ומאיכות הצוותים וכו' וכו'. חולון הגיעה במקום הראשון, עיר הילדים. באופן מפתיע, רמת גן הגיעה במקום השני, לפני תל אביב ולפני גבעתיים, בשביעות הרצון.

אני חייב לומר לכם, מה שאמרתי גם לראש העיר ומה שאני ממשיך לומר כל הזמן, הרצון הזה, ההגדרה שראש העיר ואני הגדרנו כתובה אפילו בהסכם הקואליציוני – רמת גן תהיה בירת החינוך לגיל הרך. זה אומר שאנחנו צריכים לעשות דברים שהם פורצי דרך כדי שנחזור ונוביל בחינוך ונתחרה על זוגות צעירים שיבואו לגדל פה את הילדים שלהם, כאשר הם בודקים את איכות מערכת החינוך, זה הדבר הראשון שבודקים. יש לנו חינוך מצוין, גם בגני הילדים, גם בבתי הספר היסודיים, גם בתיכונים. אני סבור שאם אנחנו הולכים למתווה שאנחנו נלך עכשיו, בתוך שנתיים שלוש רמת גן תפרוץ דרך הסיפור הזה של הגיל הרך.

ואמרתי – תשמעו, בית עמנואל יוצאים במקום טוב. הם באמת עושים עבודה טובה, הם עושים את המקסימום שהם יכולים עם המשאבים שנותנים להם. בהתחלה גם הבטחנו בבחירות שאנחנו נפתח את התחום הזה של צהרונים לתחרות, אבל תוך כדי עבודה הבנו שפתיחה לתחרות תשים אותנו במקום של גבעתיים או תל אביב. היום ברגע שיש רק את בית עמנואל, אז יש גורם אחד, כמו שאומרת הפרסומת – זה טוב אבל זה לא מצוין. ברגע שיש היום רק את בית עמנואל, להורים יותר קל להוציא את התסכול שלהם על חוסר שביעות הרצון ממה שקורה בצהרונים על חברה אחת.

זה מזכיר לי בדיחה, יש את הסרט 'רק היום', אז שואלים את זאב רווח, זאב רווח שואל – מי היה זה שהקים את מדינת ישראל, שהמציא את מדינת ישראל? אז עונה לו אחד המשתתפים שם – הרצל. אז זאב רווח אומר לו – לא יפה להפיל את כל האשמה על בן אדם אחד. אז אותו דבר פה, כשיש בן אדם אחד, במקרה הזה חברה אחת – בית עמנואל, אז כולם הולכים עליה. כשיש בגבעתיים 2 חברות ובתל אביב 5 חברות, אז אי שביעות הרצון מהצהרונים נתפסת כאי שביעות רצון בכלל מצהרונים ולא על חברה כזו או ספציפית.

ומה שאנחנו הולכים לעשות למעשה, אני אציג את זה כבר, זה למעשה משהו שלא היה קיים עד היום ולא קיים בהרבה ערים בארץ. חוץ מרעננה, שיש לה יום לימודים ארוך, אבל זה מודל שבאמת הוא שונה.

הדבר הראשון שאנחנו הולכים לעשות, זה בספטמבר 2020, קרי מתחילת שנה הבאה, להעביר את כל הניהול והפיקוח הפדגוגי על הצהרונים מבית עמנואל לאגף החינוך של עיריית רמת גן, באמירה ברורה ש-2 עד 5 זה חינוך לכל דבר ועניין, ואנחנו רוצים חינוך מ-8 עד 5.

הדבר השני שאנחנו הולכים לעשות, אנחנו הולכים להגדיל משמעותית את שכר העובדים, כי מדריכות וסייעות, אני לא רוצה להיכנס כאן למספרים, אנחנו עוד נביא את זה לאישור כאשר זה יהיה סופי, אבל משמעותית, באופן שנוכל להתחרות על העובדות הטובות יחד עם תל אביב, גבעתיים וקרית אונו.

הדבר השלישי, וזה באמת יצירת פריצת הדרך – הרצף החינוכי, שמדריכת הצהרון תגיע כבר ב-12:30 למשמרת, תצטרף למשמרת הבוקר לגננות הבוקר, תחווה את הילדים שעה וחצי. היום בשעה 2 הגננת הולכת, היא פתאום רואה ילד עצוב או עייף, היא לא יודעת איך הוא התחיל את היום, מה עבר עליו במשך היום, אין חפיפה. אנחנו למעשה במודל הזה נייצר חפיפה, נייצר רצף חינוכי. לדעת כל הפדגוגים שהתייעצנו איתם, מדובר בבשורה של ממש.

אז זה העיקרון המרכזי. למה אנחנו עושים את זה בשנה הבאה ולא בספטמבר הקרוב? משתי סיבות: בראש ובראשונה תקציבית. הפרויקט הזה, מדובר פה בהשקעה של עשרות מיליוני שקלים בגיל הרך בשנים הקרובות. כ-6 מיליוני שקלים בשנה תוספת. ולפיכך, אם תחלקו את זה לרבעון, נדרשה תוספת תקציבית לשנת 2019 של 1.5 מיליון שקלים, לא 2 מיליון כפי שהופיע במצגת, 1.5 שקלים. ובשל המצב התקציבי אמרתי לראש העיר למנכ"לית – אני ממתין עם זה לשנה הבאה.

הדבר השני, ופה קיבלתי בהחלט את דעתה של אורית איתיאל, של מנהלת אגף החינוך, שאמרה לי – תשמע, אם עושים משהו, בוא נעשה אותו כמו שצריך. תן לנו שנה לבנות את תהליכי העבודה, את התכנים הפדגוגיים, את הנהלים, איך ייראה המוקד, כל הדברים האלה, וקיבלתי בהחלט את המלצתה. ואתמול הצגנו את זה לראש העיר, שנתן את ברכתו לעניין הזה, ואני רוצה גם בפורום הזה להודות לו, באמת, על הרוח הגבית לעניין הזה. ולכן, כבר בחודש הקרוב אגף החינוך יתחיל לעבוד, תהיה עבודת מטה של שנה שלמה, אני פעם בחודש אקבל עדכון בנושא, כדי שב-1 בספטמבר 2020 נביא את הבשורה הזאת.

הדבר השני, כחלק ממהפכת הגיל הרך, זה כל מה שקשור בגילאי לידה עד 3. כידוע, אין לנו סמכות חוקית לאכוף או לחייב בתי עסק פרטיים, כי גנים פרטיים זה עסק, אני לא רוצה לדבר על זה של-90% מהם אין היתר ואין רישיון עסק, אבל נשים את זה כרגע בצד, זה כבר לטיפולו המסור של אדם ושל רועי. אנחנו כמובן רוצים בעדינות, כי אנחנו לא רוצים שמחר לא יהיו פעוטונים בעיר, אבל צריך לתת על זה כמובן את הדעת.

מר אלי מוסרי: קול צעקה.

מר ליעד אילני: כן. יש כרגע הליך של חקיקה של הממשלה, ואנחנו, למען האמת, מה שאני הולך לספר לכם עליו עכשיו לא נולד בעקבות אירועי ראש העין או אירועים אחרים, אלא כבר לפני 3 או 4 חודשים. הוצאנו את זה עכשיו, כי החלטנו לצאת גם עם הנושא של הצהרונים ולעשות את כל הגיל הרך כמקשה אחת.

למעשה התוכנית היא תוכנית שנקראת 'רמתגניקוד', שכל עסק פרטי, כל גן ילדים, אנחנו נוציא 'קול קורא', אני מתאר לעצמי שלבנת נזרי תדע לפרסם וליחצן את זה לגנים הפרטיים בעיר ולקרוא להם לבוא ולהצטרף באופן וולונטרי לתוכנית הזו. והתוכנית הזו בנויה למעשה, עד היום בבוקר, על 4 כוכבים, היום נוסף כוכב 5 ועל כך אני ארצה את אישורכם.

הכוכב ה-1 הוא כוכב של – כל גן פרטי שיעבור השתלמויות פדגוגיות, הדרכות של אגף החינוך, יקבל את הכוכב הראשון.

הכוכב ה-2 – הוא מצלמות בגן. מצלמות שגם ההורים יוכלו להיחשף אליהן וגם אגף החינוך.

גב' מירה שנן: זה גם הולך להיות חוק מדינה.

מר ליעד אילני: בסדר. אבל זה משנה הבאה, זה הכוכב ה-2.

הכוכב ה-3 – הוא אישור בטיחות של קב"ט אגף החינוך לגן ולפעילות שבו.

הכוכב ה-4 – הוא עמידה בתו תקן התזונה העירוני. היו מי שאמרו לי היום אנחנו מציבים פה איזה שהוא סטנדרט גבוה שמן הסתם יהיה incentive להרבה מאד דגנים פרטיים לעמוד בו.

אנחנו רוצים שבאתר העירייה יפורסם איזה גנים יש להם כמה כוכבים. אנחנו לא נעשה 'שיימינג' לכאלה שאין, אבל לאיזה גנים כן יש, עם איזו שהיא מדבקה על כל גן שיש לו X כוכבים. אמרו לי – תשמע, ברגע שיהיו גנים שיהיו להם יותר כוכבים, הם באופן טבעי יעלו את המחירים. אז אנחנו נכניס כוכב 5 של מחיר וננסה לאזן ולפקח מטעמנו על איזה שהוא מחיר שהוא נורמאלי בתחומי הרשות.

גב' מירה שנן: זה שוק חופשי ואתה לא יכול להיכנס לזה. זה שוק חופשי.

גב' לילי שמה: המילה היא הוגנות.

מר ליעד אילני: הוגנות. מחיר הוגן.

מר ישראל זרי: הוא לא מחייב אותם.

מר ליעד אילני: אני לא מחייב אותם.

גב' מירה שנן: לא, ברור שהוא לא מחייב, הוא לא יכול לחייב.

מר ישראל זרי: נכון. לכן הוא כן יכול לשים.

גב' מירה שנן: אני לא הייתי נכנסת לעניין הזה.

גב' לילי שמה: בוא נגיד שהיתה התעניינות ציבורית גדולה על זה.

מר ליעד אילני: נכון.

גב' מירה שנן: זה ברור. זה ברור.

דוברת: אם הוא נמצא בטווח.

מר ליעד אילני: אם הוא נמצא בטווח, נכון, מחיר שהוא ריאלי. אנחנו יודעים שהיום בשכונת הלל גובים על גן פרטי 3,500 שקל

בחודש ובשכונת הבילי"ויים 3,000 שקל. אי פה דברים שהם, זה לא גם כזה, אם מחר יש גן שייקח,

גב' לילי שמה: היצע וביקוש.

מר ישראל זרי: גם באפליקציות של דירוג מסעדות כתוב מחיר.

גב' מירה שנן: לא, גם מה נותן הגן. לפעמים יש הבדלים גם מה מקבלים בגן.

מר ליעד אילני: בסדר. ההורה לא חייב, אנחנו לא מכריחים אותו. לבוא ולתת שירות לציבור שטווח הגנים הפרטיים, טווח המחירים של הגנים הפרטיים בעיר הוא בין X ל-Y, זה מודיעין.

גב' מירה שנן: אני אומרת שיש הבדלים, אתה לא יכול להעמיד את כולם על בסיס משום שגן כזה נותן יותר פעילויות, יותר חוגים.

מר ליעד אילני: אז יהיה עוד כוכב, זו לא חובה, זה מידע.

גב' מירה שנן: אין כוכב כזה אבל.

מר ליעד אילני: זה מידע. או קיי, חברים, זה בעיקרון ממש בהכי קצרה שיכולתי, עיקרי הרפורמה לגיל הרך. אני כמובן כבר אבקש את אישורכם, אבל אני רוצה להודות שוב, כמו שאמרתי, לא סיימנו את העבודה, ממשיכה עבודת המטה בשנה הקרובה. אני רוצה להודות לכל מי שעסק במלאכה – למירה, ולדני, ולדמארי מבית עמנואל, ודנה הנדלסמן מבית עמנואל, ואורית עקרי מבית עמנואל, אורית איתיאל, ורד אבינל, ורוחה לזניק, וורד גוילי, ומאיה פלומבוים, ללבנת – שהולכת לעזור לנו מאד מאד עכשיו עם הנושא של 'רמתגניקוד', כי אנחנו צריכים לעשות 'קול קורא' ולקרוא,

גב' לבנת נזרי: הולכת לעזור או גם עזרה?

מר ליעד אילני: עזרה. אבל עכשיו רוב העבודה לפנייך, ב-לקרוא לבתי העסק להצטרף לזה. אני משוכנע שערים נוספות בארץ יילכו בעקבותינו. רונית תירוש, שולמית ביסמנובסקי, באמת, היו הרבה אנשים טובים שעזרו וסייעו לעניין הזה, ואני רוצה להודות להם.

וברשותכם, נבקש לאשר את העקרונות. האם מישהו רוצה לומר משהו?

מר דני גולדשטיין: אני רוצה רק לברך אותך ואת ראש העיר על היוזמה. אני חושב שזו יוזמה מבורכת. אם מובילים משהו שהרבה מאד שנים אנחנו מדברים על זה ולא נעשה מאומה בנושא. וזה שאתם יוצאים לדרך חדשה, אני חושב שיש רק לברך על כך.

עו"ד רועי ברזילי: אני יכול להגיד, ליעד, שגם אם תצליח או נצליח להוביל תוכנית שבה בתוך שנתיים, או אפילו שלוש שנים, נוריד שנה אחת מהגן הפרטי ונתחיל את הגן הציבורי בגיל שנתיים, זה הישג אדיר. לא צריך אפילו לכוון הרבה מעבר לזה.

מר ליעד אילני: חשוב לזכור, חברים, באמת, אי אפשר לא להשתמש בקלישאה, בשתי הקלישאות:

א', שחינוך זו השקעה ולא הוצאה. ובאמת, תהיה פה השקעה גם כספית בשנים הקרובות, באופן משמעותי, כדי להיות ממותגים כבירת החינוך לגיל הרך. קודם כל נדאג שהמוצר שלנו יהיה איכותי.

והדבר השני – חינוך זה לא 'הוקוס-פוקוס'. אנחנו אומרים, ואני מצפה שכולכם תסייע לנו להסביר להורים, שהתהליך הזה, יראו תוך שנה שיפור של X אחוז ותוך שנתיים של Y אחוז, אנחנו משוכנעים שתוך 3 שנים רמת גן תהיה במקום מדהים מהבחינה הזו וזה המסר שנשמח שתעבירו.

מהנדס שלומי בן ששון: אני גם רוצה להגיד, כל הכבוד לך ולמירה ולאורית על העבודה ועל התכנון, ובאמת, כיף להיות חלק מהתהליך הזה ולהצביע. ואני רק רוצה להגיד שצריך לקחת בחשבון, להכין מראש איזה

שהוא budget או איזו שהיא יכולת להתמודד עם חבלי לידה שיהיו במהלך השנה, שנתיים, שלוש, לא צריך להיות מופתעים מחבלי הלידה האלה, הם יקרו, רק צריך לדעת להיות מוכנים ושיהיה תמיד מישהו שיתפוס אותם.

מר ליעד אילני: בהחלט. בהחלט.

אדר' רננה ירדני-גולן: אני גם רוצה להגיד ברכות, אי אפשר שלא להגיד מילה טובה, כל הכבוד ליעד וכל הצוות שעסק בזה. ועצם העובדה שכאן פתאום יש נבחרת עירונית צעירה יחסית, שמדברת מהגרון של עצמה, זה נפלא.

מר ליעד אילני: כשלראש העיר וממלא מקומו יש ילדים שהולכים לצהרון,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ותוכניות לעוד ילדים.

מר ליעד אילני: רגע, רגע, רגע, רגע, רגע, שניה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל זה יותר מורכב ממשא ומתן קואליציוני.

אדר' רננה ירדני-גולן: שנדבר על זה?

מר ליעד אילני: לא, לא, לא, רגע לעצור, לעצור, לעצור.

אדר' רננה ירדני-גולן: יש כאן חדשה.

מר ליעד אילני: לבנת, את שמעת את זה?

אדר' רננה ירדני-גולן: את הפסדת את ה'סקופ' הכי חשוב אבל.

מר ליעד אילני: ראש העיר אמר שיש תוכניות לעוד ילדים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יש תוכניות. אבל אני צריך את ההסכמה של, בטח שיש לי תוכניות.

אדר' רננה ירדני-גולן: אני יכולה לסיים את המשפט?

מר אלי מוסרי: עדיף לעצור עכשיו, לפני שיעשו מזה 'צימעס'.

גב' לבנת נזרי: אז כאילו מוציאים את זה או לא?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: למה 'צימעס'?

אדר' רננה ירדני-גולן: לא כדאי לך. לא כדאי לך. תן לי לחזור על המשפט.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: פרו ורבו.

אדר' רננה ירדני-גולן: בקיצור, עצם העובדה שיש נבחרת כל כך צעירה,

מר ליעד אילני: וגם לסגן ראש העיר, לרועי, סליחה, סליחה, סליחה.

אדר' רננה ירדני-גולן: בקיצור, סוף משפט, ליעד, עצם העובדה שיש קבוצה כל כך צעירה שמקדמת את זה – כל הכבוד.

מר ליעד אילני: או קיי. מי בעד אישור הרפורמה לגיל הרך? פה אחד. תודה רבה לכולם. הישיבה נעולה.

החלטה:

הצעת הרפורמה הוצגה ע"י ליעד אילני, מ"מ ראש העיר. בנוסף, עדכן מ"מ ראש העיר לגבי אות: רמתגניקוד, מדובר בתו תקן עירוני לגנים פרטיים שכולל 5 תחומים:

1. השתתפות בהשתלמויות של אגף החינוך;

2. התקנת מצלמות;

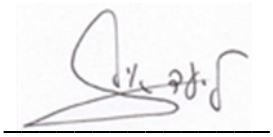
3. אישור בטיחות – קב"ט אגף החינוך;

4. תו תקן תזונה עירוני;

5. עלות חודשית.

יפורסם "קול קורא" לגנים הפרטיים להצטרף לתו רמתגניקוד.

הצבעה: אושר פה אחד.

מר ליעד אילני
מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה